

Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 3/2022

Mika Aaltola:

"Suomi on turvassa"

sivut 6–7

**KULTTUURI-
JOHTAJA
ANU TALKA**

sivut 4–5

**HAUTAUSMAITA
KIERRETÄÄN
KESÄLLÄ**

sivut 12–13

sivu 3

Tiina Hietasara
seurakuntasihteeriksi

sivut 8–9

Mika Waltarin
suhde uskontoon

sivut 10–11

Matti Turunen
juhlii pyöreitä

sivut 14–15

Imatran
krematoriossa

”Hän, joka las-
keutui alas, nousi
myös kaikkia tai-
vaita ylemmäs
täyttääkseen kaik-
keuden läsnäolol-
laan.”

Ef. 4: 10

Seurakunta- tervehdys⁺

25.5.2022, TOUKOKUU
55. vuosikerta

JULKAISIJA
Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA
Mikko Ojanen

TOIMITUSSIHTEERI
Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO
Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen, Mikko Ojanen,
Juha Eklund ja Marja Talikka

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouk-
siin. Lehteä on mahdollista myös tilata
kotiin maksutta seurakuntayhtymän
viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 7.9.
Lehteen tulevat aineistot voi toimittaa
osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi
10.8. mennessä.

**LAPPEENRANNAN
EV. LUT. SEURAKUNNAT⁺**

KANNEN KUVA
Atso Suopanki

PAINO
Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

**ILMOITUSMYNTI:
KAAKON VIESTINTÄ OY /
MEDIAMYNTI ETELÄ-KARJALA**

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 6485 973
Katja Broms puh. 040 6694 253
Tarija Karhu puh. 040 0854 661
Riku Kontio puh. 040 6755 649
Anuriikka Poutala puh. 040 7075 107
Maarit Vento puh. 040 5540 036
Jukka Vilhunen puh. 040 8679 056
Myyntijohtaja
Marja Niemikoski puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Ei kaikki puhe Jumalasta kerro Jumalan tahdosta

Ukrainan verinen ja sydänuuria myöten järj-
kuttanut puolustusso-
ta on nostanut esiin
monenlaisia kysymy-
ksiä. Kun Moskovan patriarkka Ki-
ril on ehdotta asettunut hyök-
kääjän, Vladimir Pu-
tinin puolelle, jou-
dumme toteamaan,
ettei kaikki pu-
he Jumalasta ei-
kä kaikki kristilli-
syyskään ole Juma-
lan mielen mukais-
ta puhetta ja uskon
tulkintaa.

On syntynyt eri-
koinen tilanne.
Moskovan patriar-
kaatti on osa kristillisten kirkko-
jen perhettä. Sillä on tietenkin
ilman muuta olemassaolon oi-
keus. Mutta kun se yksiselittei-
sesti toimii ja opettaa päämie-
hensä suulla Jumalan tahdon
vastaisesti, ei patriarkaatti toi-

**”Toivo kumpuaa
siitä, että harha-
teille joutuneen
kirkon sisällä
nousee vastus-
tavia ääniä.”**

mikaan enää kristillisen uskon
mukaisesti. Kirkossakin voi siis
toimia niin, että hukkaa oman
identiteettinsä.
Tämä on muulle kristikunnalle,
eritoten ortodokseille raskas ja
ahdistava asia.

Toivo kumpuaa
siitä, että harha-
teille joutuneen
kirkon sisällä
nousee vastus-
tavia ääniä.

Mutta vielä sy-
vemmän näkö-
kulman tarvit-
semme. Kirkko ei

koskaan missään voi olla vallan-
pitäjien kritiikitön käsikassara.
Jos tai kun kirkko jonkun kans-
sa liittoutuu, liiton kumppaneik-
si on valittava kaikkein köyhim-
mät. Kirkko todistaa itsestään ja
tehtävästään ei vain asettumalla

kärsivien rinnalle vaan suoraa-
taan kärsimällä. Jos vallantavoit-
telun ja mahtailun sijasta kirk-
ko ja kristityt ovat valmiita sie-
tämään Kristuksen itsensä koke-
maa pilkkua ja häpeää, ne ovat
todellisia mestarinsa seuraajia!

MIKKO OJANEN
päätoimittaja,
Lappeenrannan
seurakunnan kappalainen

VALMIUS JA VARAUTUMINEN

MITÄ SEURA- KUNNISSAMME JA SEURAKUNTA- YHTYMÄSSÄ TEHDÄÄN?

MAAILMAN ”KOLMEN KRIISIN” tilantees-
sa – ilmastomuutos, koronapandemia
ja Venäjän sotatoimet Ukrainassa – on
Suomessakin puhuttu ja kirjoitettu vii-
me aikoina paljon valmiussuunnitte-
lusta, varautumisesta ja kriisinkestoky-
vystä.

Koska kirkko on osa yhteiskuntaa,
ovat nämä asiat esillä myös kirkon kai-
killa tasoilla; kokonaiskirkossa, hiippa-
kunnissa ja seurakunnissa. Lappeenran-
nan seurakuntayhtymässä on luonnol-
lisesti jo kauan ollut olemassa valmius-
suunnitelma erilaisten poikkeusolojen
varalta. Korona-ajan on yhtymässä toi-
minut varautumisryhmä (varu), joka on
jakanut seurakuntiin tietoa ja antanut
ohjeita pandemiaan liittyvissä asioissa.
Maaliskuussa yhteinen kirkkoneuvos-
to nimesi seurakuntayhtymän valmius-
päälliköksi Sammonlahden kirkkoher-

ran, lääninrovasti **Juha Eklundin**.

Mitä sitten tarkoitetaan häiriötilan-
teilla tai poikkeusoloilla? Lyhyesti voi
sanoa, että kyse on ”normaalista arjes-
ta” poikkeavista tilanteista, lyhyemmistä
tai pidemmistä ajanjaksoista, eri ko-
koisista ja erilaisen merkityksen asiois-
ta. Poikkeavat sääolosuhteet, energian
tai juomaveden saatavuuteen liittyvät
häiriöt, äkilliset väkivaltilanteet tai
väkivallan uhka, netin toimintahäiriöt,
väärän ja/tai vihamielisen informaa-
tion leviäminen, kulkutaudit tai pande-
mia, rajaliikenteen ongelmat... ja niin
edelleen.

Hyvällä valmiussuunnittelulla varau-
dutaan siihen, että normaalia elämää
voidaan jatkaa mahdollisimman hyvin
erilaisissa yhteiskunnan häiriötilan-
teissa. Joku saattaa ajatella, että vasta
Venäjän sotatoimien myötä tällaiset
asiat ovat tulleet ajankohtaisiksi, mutta
tämä ei pidä paikkaansa. Valmiussuun-
nittelu on seurakunnassakin normaalia
toimintaa, jota on tehty aiemminkin ja
tehdään nykyin, kun asiat ovat kunnos-
sa. Valmiussuunnitteluun kuuluu mo-
nenlaisia yksityiskohtia, mutta aivan
keskeistä on hyvän yhteistyön varmis-
taminen eri viranomaisistahojen kanssa;
valtiollisten toimijoiden, kaupungin ja
tietysti Eksoten (tulevan hyvinvointi-

alueen). Niinpä äskettäin Lappeenran-
nan kaupungin turvallisuuspäällikkö
Ari-Pekka Meuronen oli mukana se-
urakuntayhtymän johdon valmiussemin-
aarissa.

Valmiussuunnittelulla varmistetaan
myös se, että vastuulliset viranhalti-
jat tietävät tehtävänsä erityisolosuh-
teissa. Viestintä on oleellisen tärkeää
poikkeusoloissa, niin sisäisesti seura-
kuntayhtymässä kuin ulospäinkin. Siksi
kriisitilanteiden viestinnän toteuttami-
seen on olemassa oma ohjeensa, kriisi-
viestintäsuunnitelma.

Kaikki tämä viralliselä kuulostava
tehdään sitä varten, että myös seura-
kunnat voivat toteuttaa tehtävänsä
mahdollisimman hyvin kaikissa tilan-
teissa, myös elämän häiriötilanteissa.
Hyvä varautuminen takaa luottamus-
sen toimintakykyyn poikkeusoloissa ja
auttaa meitä säilyttämään turvallisuus-
den tunteen myös uhkaavien tilantei-
den ja asioiden edessä.

Kun ”olemme hereillä” näissä asiois-
sa, voimme nukkua
yömmme rauhassa!

JUHA EKLUND

Atso Suopanki

Uutena työntekijänä
Tiina Hietasara pääsee
viettämään kesälomaa
ensi vuonna.

kunnan parhaimmista puolis-
ta hänen mielestään on se, että
kirkko, seurakuntatoimisto ja
kaikkien työmuotojen tilat löyty-
vät saman katon alta.
– Tämä on tiivis työporukka
ja täällä näkee päivittäin kaikkia.
Seurakuntasihteerin työ korostuu
työyhteisön yhteisten asioiden
hoitamisessa. Esimies sanoi aika
hyvin tehtävään siunaamisessa,
että se on sellaista yhdenlaista
paimenen työtä tämä seurakun-
tasihteerin työk.

**”Olen asioista
ja ihmisistä
huolehtija.”**

TIINA HIETASARA

Seurakunnan työilmapiiri on
Hietasaran mukaan hyvä.
– Huumori kukkii ja kaikilla
on hyvä touhuaminen koko ajan
päällä. Itselleni huumori on hir-
veän tärkeää työssä. Aina ei tar-
vitse olla niin vakavana.

Hän kohtaa seurakuntalaisia
seurakuntatoimiston aukiolo-
aikoina ja tykkää myös seurata,
mitä tilaisuuksia kirkolla pide-
tään.

– Kun tiedän, että kirkko- tai
muussa salissa on joku tilaisuus,
voin käydä vähän kurkkimassa,
että minkä näköistä ihmistä siel-
lä on. Niidenkin kautta on kiva
tutusta seurakuntamme ihmisiin.
Itseään Hietasara luonnehtii
huumorintajuiseksi, järjestelmäl-
liseksi ja toimeliaaksi.

– Pidän siitä, että tekemistä on
koko ajan tietysti töissä sekä va-
paa-aikalla. Olen myös vähän sel-
lainen huolehtija, äitimäinen. Toki
kotona lapsille, mutta varmaan
töissäkin huomaa, että olen
asioista ja ihmisistä huolehtija.

Hietasaralla on 8-, 10- ja
12-vuotiaat tyttäret sekä 6-vuo-
tias poika. Vapaa-aikalla hyvää
vastapainoa työlle ja vilkkaal-
le perhe-elämälle tuo liikunta ja
luonnossa liikkuminen.

– Tykkään lenkkeillä, pyöräil-
lä, uida ja käydä kuntosalilla. Ne
ovat sellaisia, missä voi tuulettaa
omaa päät.

ATSO SUOPANKI

UUSI KASVO

Huumori kukkii töissä

Sammonlahti sai huhtikuun alussa uuden seurakuntasihteerin.

Viime vuodet kiinteistö-
huoltoyrityksen toimis-
töyöntekijänä työsken-
nelleen **Tiina Hietasaran**
pesti oli päättymässä tänä ke-
väänä. 37-vuotiaalla neljän lap-
sen äidillä oli ollut talvella kii-
rettä muuton tai töidensä parissa.
– En itse oikein ehtinyt hir-
veästi paneutua uuden työpai-
kan keksimiseen. Siskoni teki
taustatyötä ja sanoi, että siinä
hän olisi tuollainen seurakunta-
sihteerin paikka. Saatoinkin harkita
asiaa kokonaisen puoli päivää.
Sitten hain ja tässä sitä nyt ol-
laan.

Lappeenrantaissyntyinen
Hietasara toimi ennen toimis-
töihin siirtymistä 15 vuotta

Kosenkodin palvelukeskuksen
emäntänä.

– Oli kivaa olla tuollaisessa
paikassa, missä ruoka tehdään ja
leivotaan itse alusta asti. Ravit-
semuspuolella minulla ei ollut
varsinaista esimiestä ja sain aika
hyvin suunnitella ja kehittää toi-
mintaa. Vanhusten palvelutalo oli
muutenkin mukava paikka olla
töissä.

Hän kuitenkin joutui jättämään
työnsä, kun kosketushottuma
teki käytännön keittiötyön mah-
dottomaksi.

Peruskoulun jälkeen ammat-
tikoulun hotelli- ja ravintolalin-
jan käynyt Hietasara on töidensä
ohella opiskellut Kaakkois-Suo-
men ammattikorkeakoulussa

restonomiksi. Nyt loppusuoralla
olevat opinnot on saanut tehdä
kokonaan verkon kautta.
– Neljän lapsen vanhempana
päivät menivät töissä ja illat las-
ten harrastuksissa ja kotitöissä.
Yöllä jäi hyvin aikaa opiskelulle,
Hietasara nauraa. Hän suunnitte-
li alun perin valmistuvansa viime
keväänä, mutta koronan vuoksi
työharjoittelu ja opinnäytetyö vii-
västyivät. Hän ei usko valmistu-
misen vaikuttavan työkuviiohin,
ja toivoo toimivansa pitkään se-
urakuntasihteerinä.

Tiivis työporukka

Ylämaalla asuvana Hietasara
kuuluu itse Lappeen seurakun-
taan, eikä Sammonlahden seura-

kunta ollut hänelle entuudestaan
tuttu. Huhtikuun alussa hän ehti
perehtyä muutaman päivän ajan
tehtäviinsä edeltäjänsä ja toimis-
tosihteerin kanssa.

– Kävin heidän kanssaan läpi
päivittäisiä asioita. Sitten pikku-
hiljaa joka päivä on saanut oppia
jotain uutta ja tutustua uusiin
ihmisiin ja työkavereihin. Olen
päässyt hyvin jutun juonesta
kiinni ja aloittamaan varmoilla
mielin.

**”Aina ei tarvitse
olla niin
vakavana.”**

TIINA HIETASARA

Hietasara siunattiin tehtävään
1. toukokuuta messun yhteydes-
sä. Häntä vaivannut siitepölyal-
lergia varjosti hieman tilaisuus-
den viettoa.
– Se oli silti uusi ja kiva koke-
mus, kun pääsi itsekin osallistu-
maan messun kulkuun.

Seurakuntasihteerin työ sisäl-
tää paljon monipuolisia tehtä-
viä. Yksi Sammonlahden seura-

SARJAKUVA

Mika Kolehmainen

M. Kolehmainen-22

Veteraanien mielissä ovat yhä omat evakkomatkat

Kansallisen veteraanipäivän valtakunnallinen pääjuhla järjestettiin 27.4. Lappeenrannan urheilutalolla.

TAIPALSAARELAINEN sotaveteraani **Tapio Niemi** lopetti tervehdyspuhevuoronsa koskettavasti: ”Toivottavasti uusia sota-veteraaneja ei enää tule”. Tätä samaa veljespappina rukoilen. Mutta heitä on vielä keskeillämme. Haastattelin lappeenrantaista sotaveteraania **Usko Seppästä**, 93 v. ja pikkulotta, sotaveteraanin leskeä **Helli Happosta**, myös Lappeenrannasta. Helliin pöytäseurana oli Lappeenrannan sotaveteraanien hallituksen jäsen, rahastonhoitaja, entinen sotaveteraanien sosiaalineuvoja **Leena Pesonen**.

Helli kertoi juhlivansa vuosittain kansallisen veteraanipäivänä. Hän on ollut puolitoista vuotta sotaveteraanimiehensä leski. He osallistuivat yhdessä juhlallisuuksiin niin kauan kuin miehensä pystyi kävelemään. Helli osallistui viime kesänä järjestämälleni sotaveteraanien leskien leirille. Ukrainan pakolaisia ajatellessani kysyin Helttiltä hänen omasta evakkokokemuksestaan. Hän lähti nopealla lähdöllä Enosta Nurmoon. Uunissa olleet ruuatkin jäivät syömättä. Helli kertoi kiittollisena päässeensä hyviin oloihin evakoksi, heidän perheellään kävi tuuri. Hän ei muista ottaneensa mukaan evakkomatalle kuin päällään olleet vaatteet. Ja näitä muistellessa hän kertoi tipan tulevan silmäkulmaan. Hän palasi perheen kanssa välirauhan aikana takaisin kotiin.

Leena Pesonen lähti vuonna 1944 evakkoon Suistamol-ta Lapuulle. Hän ei muista tuosta matkasta mitään, koska oli 1 v. ja 4 kk ikäinen. Hänelle veteraanityö on ollut sydämen asia. Hän muisteli järjestäneensä Taipalsaaren sotaveteraanien sihteerin Tapio Niemen kanssa ensimmäiset veteraanipäivät Taipalsaarella 35 vuotta sitten, jolloin veteraanipäivien vietto Suomessa aloitettiin. Hän toimi silloin Taipalsaaren sosiaalilyöntekijänä. Leena mietti ottavansa nyt mukaansa mahdolliseen evakkoon passin, valokuvia ja korunsa, joilla on tunnearvoa.

Sotaveteraani Usko Seppänen kertoi olevansa Tervajoelta, Vahvialasta luovutetun Karjalan alueelta, jossa hän on käynyt katsomassa neuvostoliittolaisten täysin tuhoamaa, polttamaa kotikyläänsä. Hän nimitti itseään sinivalkoiseksi suomalaiseksi. Hän toimi sota-aikana sotilaspoikana Viipurissa Kenttävarikko 2:ssa ilmavalvonnessa, mutta sai myös aikuisten miesten tehtäviä kuten polkea käsipelin ilmaa, kun sähköt menivät. Hän teki elämäntyönsä reservin kapteenina. Hän kertoi aikoinaan saaneensa reppuunsa evakkomatalla kymmenen kilon kinkun, paistinpannun ja vaatteita.

Haastatteli veljespappi
MAARIT HIRVI

Leena Pesonen ja Helli Happonen nauttivat juhlatunnelmasta kansallisen veteraanipäivän valtakunnallisessa juhlassa Lappeenrannassa.

Anu Talka pitää uutta kulttuurijohtajan tehtävää mielenkiintoisena ja palkitsevana.

AAMUKAHVILLA

Kulttuurijohtaja ajan ja historian hermolla

Anu Talka valittiin Lappeenrannan kaupungin ensimmäiseksi kulttuurijohtajaksi viime syksynä. Kävimme kysymässä tunnelmia vajaan vuoden pestin jälkeen.

Lemiltä kotoisin oleva **Anu Talka** kertoo tehneensä lähes koko työuransa Lappeenrannassa. Valmistuminen Jyväskylän yliopistosta 1990-luvun lama-aikana toi Talkan puolisoineen takaisin Etelä-Karjalaan.

— Olimme päättäneet mieheni kanssa, että lähdemme sinne, mistä jompikumpi saa töitä. Päädyimme Lappeenrantaan mieheni työpaikan perässä.

Talka päätti työllistää itsensä ja perusti ystävänsä kanssa Postuumi Ky yrityksen, joka teki historian tutkimusta, näyttelyjä sekä historiaan liittyvää konsultointia. Yrityksen lukuun hän tekiikin päätoimisesti töitä vuodesta 1994 aina 2010 syksyyn saakka.

Talka kertoo kulttuurijohtajan uuden tehtävän olleen niin mielenkiintoinen, että hän päätti hakea sitä, vaikka nautti sen hetkisestä työstään Etelä-Karjalan maakuntaliitossa, jossa hän vastasi kulttuurista, matkailusta ja maakuntaohjelmasta.

Kaupungin kulttuurijohtajan vastuulla on orkesteri, teatteri, kirjasto, museot sekä Lastenkulttuurikeskus

Metku. Siis sellaisia palveluita, joita käyttävät niin alueen asukkaat kuin matkailijatkin. Niiden rinnalla hän edistää kuntien kulttuurilain kirjausten mukaisesti kulttuuriin kytkeytyvää osallisuutta, elinvoimaa ja hyvinvointia yhdessä muiden toimijoiden ja kaupunkilaisten kanssa.

Elinikäinen oppija

Lukion jälkeen suoritettun filosofian maisterin tutkinnon lisäksi Talkalta löytyy myös kauppatieteiden maisterin tutkinto.

— Yrityksen loppuvaiheessa suoritin maisteritutkinnon kauppatieteissä pääaineenani tietojohdaminen, Talka kertoo.

Kiinnostus kauppatieteisiin heräsi yritystoiminnan myötä. LUTin työelämässä oleville suunniteltu maisteriohjelma tuntui sopivalle. Parhaillaan siis 5-henkisen perheen jäsenistä neljä kävi koulua samaan aikaan.

Talka tunnustautuu pohjoismaisen hyvinvointivaltion faniksi, muun muassa maksuttomien opintojen vuoksi ja siksi, että yhteiskunnassamme on mahdollisuus myös aikuisena opiskella lisää.

— Olen omille lapsilleni sanonut,

Generaxion/Lappeenrannan kaupunki

siä, näkee Talka live-esityksillä olevan yhä oman paikkansa. — Vaikka taltioinnit ja striimit ovat hyviä ja tarpeellisia, kysehän on pitkälti esiintyjän ja yleisön vuorovaikutuksesta, joka parhaiten toteutuu samassa fyysisessä tilassa.

Historiantutkija näkee nykyhetkessä myös menneen Yhdessä yössä korona häipyi taustalle ja uusi kriisi nousi Ukrainan sodan myötä. Myös kaupungin kulttuuritoimeen kriisi on vaikuttanut. Esimerkiksi yhteistyönäytellyt venäläisen tahon kanssa on peruttu ja lisäsuunnitelmia on tehty lennosta ukrainalaisten pakolaisten auttamiseksi ja tukemiseksi myös kulttuurin toimialalla.

Talkan mielestä Etelä-Karjalassa eletään kriiseistä huolimatta melko normaalia elämää. Hän toteaa monien sukujen asuneen täällä satoja vuosia ja ihmisillä on käsitys siitä, että tilanteita tulee ja menee. Aluetaloudelle kumpikin kriisi on tietenkin isku.

— Olemme nyt jo monen vuoden ajan menettäneet aluetaloudessa kiertävää rahaa vajaa miljoona euroa päivässä. Se ei voi olla vaikuttamatta alueen elinvoimaan, Talka pohtii. Monia pitkään suunniteltuja, mittavia kehitysprojekteja on jouduttu keskeyttämään.

— Historiantutkijana tiedän, että tämä ei ole pysyvä asiointirela, jossa vaiheessa rajanylitys ja yhteistyö alkavat taas. Mutta sitten aloitetaan niin sanotusti alusta.

”Haluan tuoda oman panokseni tälle yhteiskunnalle ja yhteisölle niillä resursseilla joilla voin.”

ANU TALKA

Talka toivookin pohdintaa siitä, mikä on maakunnan yhteinen tapa toimia ja miten nyt pärjätään? Olemme yhtäkkiä muuttaneet risteyskohdasta EU:n umpirajaksi tai peräti peränuoraksi. Miten käännämme tämän alueen voitoksi?

Alueen historian tärkeitä rajapyykkejä?

Alueen historiaa paljon tutkinneelta täytyy tietenkin kysyä alueen historian merkkipaaluja. Talka nostaa esiin kolme, jotka on tunnistettu myös Etelä-Karjalan maakuntahistorassa – jonka tekemiseen hän on osallistunut toimitussihteerinä.

Käänteentekevää Etelä-Karjalassa on Talkan mielestä on ollut rajalla oleminen, laajassa mielessä. Alue oli aikanaan roomalais-katolisen ja ortodoksisen uskon rajalla ja yhteisö on aina ollut moninainen ja liikkeessä, minkä Talka näkee vahvana määrittäjänä alueelle. Hän mainitsee myös elintasorajan, sillä jo autonominen Suomi oli Venäjää vauraampi.

Toisena isona asiana hän nostaa esiin Saimaan. Saimaa on

kautta aikojen merkinnyt elantoa, kulkemista ja mielen maisemaa. — Merkitys voi muuttua, mutta ei vähene, Talka sanoo. Saimaa on edesauttanut myös suurteollisuuden rantaautumisen Lappeenrantaan.

Kolmanneksi vaikuttavaksi asiaksi Talka sanoo Pietarin läheisyyden.

— 1700-luvun alusta lähtien, kun Pietari Suuri perusti Pietarin ikkunaksi Eurooppaan, olemme tavalla tai toisella hengittäneet Pietarin tahtiin.

— Esimerkiksi talvi- ja jatkosodassa kyse oli ennen kaikkea Pietarin puolustamisesta. Meidän oikeaksi kokema Suomen raja oli liian lähellä Pietarin miljoona-kaupunkia ja siten se muodosti Neuvostoliitolle turvallisuusuhan. Talka pohtii, onko nykyisessä tilanteessa tavallaan kyse samasta – Pietarin puolustamisesta.

Vastapainoksi käsillä tekemistä

Tietotyön rinnalle Talka on huomannut kaipaavansa jotain konkreettista. Niinpä vapaa-aikana käteen eksyy neule tai hän löytää itsensä ompelukoneen äärestä. Tai sitten tehdään pientä remonttia tai entisöidään huonekaluja. — Luen myös tosi paljon. Tällä hetkellä suosikkiani ovat sukupolvtarinat ja sellaiset dekkarit, jotka sisältävät yhteiskuntakuvausta ja -kriittikää. Brutaalisista väkivallasta on oikein väliä, Talka kertoo.

Puuhaa riittää myös pienessä omakotitalon pihassa, vaikka se on pyrittynyt tekemään helppohoitoiseksi.

— Varsinkin näin keväällä nautin puutarhan heräämisestä ja puuhastelen siellä mielelläni, Talka hymyilee. Perheen schipperke-rotuiset koirat, 1-vuotias Lyyti ja 13-vuotias Martta huolettaisivat osaltaan ulkoilusta ja tuovat muutoinkin iloa arkeen.

— Koirat ovat kiinteä osa perhettämme, ilmankaan ei osaisi oikein olla, Talka sanoo. Kesäaikaan aikaa löytyy myös veneilylle.

— Meillä on hidas matkavene ja sillä liikumme Saimaalla. Nykyään yleensä kahdestaan, kun lapset ovat jo lentäneet maailmalle.

Aktiivinen Talka kertoo harrastavansa myös yhteiskuntaa, eli luottamustoimia erityyppisissä organisaatioissa. Hän kertoo juuri jääneensä pois Marttaliiton varapuheenjohtajan pestistä, mutta on edelleen Naisjärjestöjen keskusliiton varapuheenjohtaja.

— Lisäksi olen poikien jääpalloharrastuksen kautta vielä Veiterässä, vaikka pojat ovat jo opiskelun kautta siirtyneet muihin joukkueisiin.

Talka kokee, että luottamustoimissa hän voi jakaa omaa osaamistaan muille. Hän sanoo sisäistäneensä jo lapsuudenkodissaan Lemillä ajatuksen siitä, että annetaan yhteiskunnalle takaisin jotain, kun itsekin on siltä paljon saatu. Samaa jakamisen ajatusta noudatetaan myös muussa elämässä, kuten töissä.

— Haluan tuoda oman panokseni tälle yhteiskunnalle ja yhteisölle niillä resursseilla joilla voin, Talka hymyilee.

EJAB FABRITIUS

 Savitaipaleen Kukka ja Hautaus Ky
Peltoinlahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

 Mirjamin Kukka
HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA
KAUPPAKATU 47, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360
mirjaminkukka@gmail.com, www.mirjaminkukka.fi
Suomen Kivivalmiste Oy:n hautakiviedustus

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta
 TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA
Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kympp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
f Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO
 Nyberg Oy
Alan ammattitaitoista palvelua
www.nybergoy.fi
Kauppakatu 41 puh. (05) 451 3449 Välitie 6 puh. (05) 453 4200
53100 LAPPEENRANTA 54100 JOUTSENO

 KIVIKOKKO OY
Pikkalanlahteenkatu 4, 53500 Lr, puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

KESÄMÄEN LEIPOMO www.kesamaenleipomo.fi
KAHVILA MYYMÄLÄ
Puh. 05 4569 175
Kourula: Karankokatu 3
Keskusta: Kauppakatu 53, Lappeenranta

 FYSIOWIRE
www.fysiowire.fi puh. 020 7497 660
Laadukasta ja luotettavaa fysikaalista hoitoa lähelläsi!
• Hierontaa ja fysioterapiaa
• Jalkaterapeutin palvelut
• Hyvinvoinnin hoitolahjakortit
• Kuntoutusta myös kotikäynteinä
Meillä voit käyttää omaishoidon palveluseteleitä.
Tietäjäkatu 2 Lappeenranta

ARJEN RIPPICOULU

EHTOOLLIS-AINEIDEN PYHITTÄMINEN

MITÄ SE TARKOITTAA:

Ehtoollisliturgiassa kohokohta ovat asetussanat; siis ne sanat, kun Jeesus murtaa leivän ja käskää nauttimaan sen, hänen ruumiinsa ja samoin viinin, joka on hänen verensä.

Pitkään on toimittu niin, ettei näitä siunattuja ja siunaamattomia ehtoollisaineita sen kummemmin eroteltu toisistaan. Jäännösviini messun jälkeen kaadettiin muutta mutkitta viemäriin.

Piispat ovat kuitenkin jo useita vuosia sitten ohjeistaneet toimimaan toisin.

Siunattua leipää pidetään erillään siunaamattomasta ja siunattu viini ei ole jotakin, mikä tähteeksi jääneenä kaadettaisiin viemäriin.

Kun liturgi ottaa uusia leipiä jaettavaksi, hän lausuu alttarilla asetussanat niiden osalta. Kun maljaan, jossa vielä on viiniä, lisätään sitä, on jaossa siunattua viiniä.

Liturgi huolehtii siitä, ettei viiniä jäisi tähteeksi ehtoollisen vieton päätyttyä, ei myöskään siunattuja leipiä. Toki jo siunattuja ehtoollisaineita voitaisiin jakaa messun jälkeen niille, jotka terveyssyistä eivät pääse kirkkoon.

Kun **Luther** puhuu ehtoollisesta, hän sanoo, että Kristus on läsnä leivässä, leivän päällä, leivän alla ja leivän kanssa. Tämän ja muiden Lutherin lausumien perusteella meidän ehtoollisopimme on paljon lähempänä vanhojen kirkkojen, eritoten katolisen kirkon ehtoollisopetusta.

Ehtoollinen ei ole yksinomaan muistoateria. Siinä saadaan myös synnit anteeksi, tunnustaudutaan Kristuksen seuraajaksi ja se on myös kiitos- ja yhteysateria.

MIKKO OJANEN

LAPPEEN-RANNAN EV.LUT. SEURAKUNTIEN DIAKONIAITYÖ AUTTAA!

TARJOAMME tukea, neuvontaa ja apua niin arjen haasteisiin kuin taloudellisiin ongelmiin.

Taloudellinen apu on yleensä kertaluonteista tai harvoin tapahtuvaa, ja vaatii keskustelua talouden selvittämiseksi.

Pitkittyneeseen ja toistuvaan avuntarpeeseen annamme mahdollisuuksien mukaan ruoka-apua.

Apumme on toissijaista, Kelan ja sosiaalitoimen etuisuuksien jälkeen tapahtuvaa.

Valitettavasti EU-elintarvikkeet ovat loppuneet seurakunnissamme.

Saat lisää tietoa ottamalla yhteyttä asuinalueesi diakoniatyöhön. Yhteystiedot löytyvät verkkosivuiltamme lappeenrannaseurakunnat.fi tai soita vaihteeseemme: 040 3126 600.

Mika Aaltolalle tämä kevät on ollut poikkeuksellinen niin töissä kuin yksityiselämässäänkin.

AJASSAMME

”Historiallinen muistimme kertoo siitä, että olemme selviytyneet”

Ulkopoliittisen instituutin johtaja Mika Aaltola on monien suomalaisten mielissä Ukrainan sodan kasvot. Hänen mukaansa Suomi on turvassa, ja myös pidetään turvassa.

Jäyhää karismaa ilmentävä **Mika Aaltola** nähdään harva se päivä kommentoimassa televisiossa tai sitten hänen osuvia analyysijään luetaan lehdistä tai sosiaalisesta mediasta.

Mika Aaltola kertoo, että viime kuukausien aikana hän on saanut paljon kansalaispalautetta.

— Huolestuneet ihmiset soittavat tai pysähtyvät kadulla juttelemaan. Parhaani mukaan pyrin uhraamaan heille aina sen muutama minuutin.

Aaltolan mukaan täysimittaisen

sodan syttyminen 24.2. on ollut monille suomalaisille aikamoinen shokki.

— Jo vuonna 2014 Ukrainan suunnalla tapahtui paljon, mutta silloin meillä ei oltu vielä oikein hereillä. Keskustelussa jotenkin vielä näkyi suomettumisen pitkä häntä.

Venäjällä kirkko

valjastettu sodan taakse

Aaltola muistuttaa, että Venäjän aloittamaa hyökkäyssotaa on tarkasteltava muutenkin kuin tais-

teluina ja pommituksina. Aseiden kalistelulla on aina myös olemuksellinen puolensa.

— Sota liittyy usein suurvaltojen kunniaan, perinteisiin ja strategiaan. Sotaan käymään on jonkinlaista itseilmaisua.

Venäjällä on vaihe vaiheelta siirrytty henkilökulttiin perustuvaan järjestelmään. Aaltola määrittelee sen venäläiseksi fasismiin muodoksi, russismiksi.

Osa pelikirjaa on se, että Venäjän ortodoksinen kirkko on nivottu saumattomaksi osaksi poliittista

järjestelmää. Arkkipiispa **Kirillin** johtama kirkko on luonnollisesti sataprosenttisesti Ukrainan sodan takana.

— Venäläinen valtionkirkko eroaa selvästi suomalaisesta kirkosta. Meillähän on kansalaisuus-konto, joka ilmenee esimerkiksi siinä hartaudessa, jolla erilaiset ihmiset viettävät itsenäisyyspäiväämme.

Aaltola huomauttaa, että meillä kirkkoa ei myöskään ole valjastettu Venäjän tapaan indoktrinoivaan rooliin. Kirkon agenda ei siis koiteta ujuttaa kansalaistemme mieliin.

— Suomessa mielipiteenvapaus on sallittu uskonnollisissakin asioissa.

Kirkolla kriisiaikana tärkeä rooli

Mika Aaltola on tämän kevään aikana pannut merkkeille seurakuntien kriisitietoisuuden ja kriisivalmiuden.

Heti sodan puhkeamisen jälkeen lukuisissa maamme kirkkoissa alettiin pitää kaikille avoimia rukoushetkiä. Myös keskusteluapua on ollut tarjolla.

— Tämä kertoo siitä, että huolta on ilmassa. Ihmiset haluavat etsiä lohtua ja yhteyttä toisiinsa.

UPI:n johtaja näkee kirkolla tärkeän roolin nykyisessä henkisessä

ilmapiirissä. Hän pohtii, että ajatus tietynlaisesta kaitselmuksesta on Suomessa elänyt aina vahvana.

— Nyt samaistutaan voimakkaasti Ukrainaan ja sen kansaan. Maata halutaan tukea humanitaarisella avulla ja osallistumalla mielenilmaisuihin. Minusta tämä riittää hyvin tavalliselle kansalaiselle. Ei pidä tuntea mitään syyllisyyttä, jos ei ole muuta auttamismahdollisuutta.

Ukrainan kärsimystä voi helpottaa sillä, että pysymme rauhallisena ja suojaamme mahdollisimman hyvin oman tonttimme. Tämä suomalaisten päättäväisyys huomataan kyllä myös Moskovassa.

Aaltola huomauttaa, että venäläisten aloittama oikeudeton sota on jo parissa kuukaudessa saanut aikaan tapahtumien suuren virran.

— Venäjän sielun häiriötila hakee tällä hetkellä holtittomasti ja poukkoilevasti ratkaisujaan. Heille pitää osoittaa, että pahoilla teoilla on aina seurauksensa. Tämä auttaa myös Ukrainaa heidän omassa kamppailussaan.

Toimiva arki on strateginen voimavara

Rauha on luonnollisesti useimpien ihmisten harras toive. Sitä kaivataan myös Ukrainaan.

Mika Aaltolan mukaan ei kuitenkaan pidä lähteä mukaan Venäjän propagandaan, joka kehottaa tekemään Ukrainassa mahdollisimman pikaisen rauhan. Se kun solmittaisiin täysin hyökkääjän ehdoilla.

— Aikoinaan jo kirkkoisät pohtivat paljon oikeutettua sotaa ja siihen liittyviä kysymyksiä. He toteivat, että oikeamielisyyden ja oikeudenmukaisuuden pitää toteutua, jotta kestävä rauha toteutuu. Oikeamielinen toimija ei myöskään voi konfliktissakaan käyttää voimaa ja väkivaltaa suhteettomasti. Ukrainan kylissä ja kaupungeissa tätä nyt tapahtuu karmaalla tavalla.

— Siviiliväestön summittainen tappaminen kielii siitä, mikä sodan osapuoli on oikealla puolella.

Aaltolan tietynlaiseksi tavaramerkiksi on tullut strategisen päättäväisyyden korostaminen.

”Suomessa mielipiteenvapaus on sallittu uskonnollisissakin asioissa.”

MIKA AALTOLA

— Vallitseva lohduttomuus tulee kääntää arjen vankkuudeksi. Kannattaa huomata, että Suomessa kuitenkin koko ajan asiat toimivat. Tämä on meille tärkeä voimavara.

Uskonnollisuus lapsuudenkodin perintöä

Keski-Suomen Petäjävedeltä kotoisin oleva Aaltola sai jo lapsuudessaan vahvan tuntuman erilaiseen kristillisyyteen. Hänen äitinsä kävi useissakin seurakunnissa.

— Toki hän luki meille lapsille ääneen myös kreikkalaisia mytologioita ja venäläisiä klassikoitakin.

Mika Aaltola tunnistaa hyvin itsessään uskonnollisuutta lapsuudenkodin perintönä. Se lienee aika lähellä sitä, mistä puhutaan perinteisenä luterilaisuutena.

— Luen iltarukouksen, ja olen

varsin tietoinen kristillisestä perinnöstämme. Myös jotenkin aistin ihmisten luonnollisen uskonnollisuuden.

Elämänasenteeltaan Mika Aaltola myöntää olevansa hiukan panhilmanlinu. Hän kertoo ”ajautuvansa aika helposti sinne synkälle puolelle”.

— Toisaalta suomalaisten pitää aina ollakin varautuneita huonoihin skenaarioihin. Meillä on vähän sentimentaalinenkin suhde olosuhteiden karuuteen, joka liittyy myös luontokokemukseemme.

Aaltola puhuu mielellään suomalaisten

”Venäjän sielun häiriötila hakee tällä hetkellä holtittomasti ja poukkoilevasti ratkaisujaan.”

MIKA AALTOLA

malaisten spartalaisesta sielumaisemasta. Sitä ilmentävät muun muassa hautausmaillamme näkyvät sankarihautojen suorat rivit.

Nykyisistä melskeisistä ajoista huolimatta Mika Aaltola haluaa rauhoitella ihmisiä. Rajaseudulakaan ei ole mitään syytä alkaa harkita omaisuuden myyntiä ja muualle muuttamista.

— Suomi on turvassa, ja se pidetään turvassa.

Hän muistuttaa, että suomalaisten perinne on kasvanut ”tuhatvuotisesta geopolittisesta altistumasta”.

— Historiallinen muistimme kertoo siitä, että olemme selviytyneet. Pärjäämisen eväänä on yhteisöllisyys; meillä on pidetty kiinni kaikenlaisista ihmisistä. Olemme myös sitoutuneita laillisuuden perinteeseen.

Isän ja isänmaan tehtävät

Mika Aaltolalle tämä kevät on ollut poikkeuksellinen myös henkilökohtaisella tasolla. Hän tuli huhtikuussa ensimmäistä kertaa isäksi.

Moneen suuntaan kysytylle miehelle iloinen perhetapahtuma on tarkoittanut myös uudenlaista ajanhallintaa.

— Olen Kirsi-vaimoni kanssa sopinut, että puolet ajasta täytyy olla kotona läsnä. Isyys ja isänmaa, kummallakin on omat velvoitteensa, Aaltola hymyilee.

Tuore ja yllättäväkin kokemus on se, että mies täysin poliittikan ulkopuolelta on napattu mukaan myös presidenttigallupeihin.

Mika Aaltola suhtautuu asiaan hiukan kaksijakoisesti. Nykyistä näköalapaikkaansa Ulkopoliittisen instituutin johtajana hän pitää merkityksellisenä.

— Toki sekin on mairittelevaa, että kansalaiset tuntevat minua kohtaan luottamusta. Se tekee nöyräksi.

Aaltola ei ole minkään puolueen jäsen. Hän kertoo äänestäneensä tuttua ehdokkaita useistakin puolueista.

— Ääneni ovat saaneet sellaiset ehdokkaat, jotka ovat olleet kiinnostuneita Suomesta ja sen vaikeudesta.

VESA KEINONEN

TAKSI SAIMAA

– PAIKALLINEN, PALVELEVA TAKSI

TAKSI-keskus 0200 60 400
(1,08€/puhelu+1,01€/min)

KELA-taksi 0800 555 123
(Maksuton)

TURVALLISTA ASUMISTA HALEJA JA HOIVAA KOSENKODISSA

040 143 0456

www.kosenkoti.fi

YHTEIS HUHTILAINEN YRITYS

Alina auttaa arjessasi

Meiltä monipuoliset hoiva-, kotisairaanhoido- sekä kotityöpalvelut. Tilaa ilmainen kartoituskäynti!

Alina Lappeenranta
Puh. 044 455 6800
liisa.venalainen@alinahoiვაtiimi.fi

www.alinahoiვაtiimi.fi

Kotisairaanhoido ja Kotihoitopalvelu

Kanerva T:mi p. 044 2792379

- Sairaanhoidolliset palvelut
- Verinäytteet
- Lääkejako
- Avustus/asiointipalvelut

Omaishoidon palveluseteliyrittäjä

LaatuJalka

Merja Kosonen
Puh. 044 972 5048

Jalkojen hoitoa koti- ja laitospäynteinä
Omaishoidon palvelusetelituottaja

Arkiapu Kaarina

Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.

www.arkipukaarina.fi
Puh. 050 5626 424

Ota yhteyttä ja kysy lisää!

JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA

Saraste

Palvelutarjontamme on laajentunut

- Ratkaisukeskeisen lyhytterapeuttin vastaanotto
- Kun arkea haastaa erityislapsi, omaishoidettava puoliso tai joku muu kuormittava tekijä, lyhytterapia on nopeaa ja helposti saatavaa keskusteluapua. Meiltä Sarasteelta lyhytterapeutin tapaamisia myös omaishoidon palvelusetelillä. 040 723 5695 Milla.
- ”Mummo ja pappa” parkki tiistaisin ja torstaisin virkistystä pienryhmässä 9-12. Maksuksi käy myös omaishoidon palveluseteli. 050 443 0006 Virve.
- Kotihoito- ja tukipalvelut - pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi
- Sairaanhoidajan palvelut esim.- verinäytteet - injektiot ym.
- Lapsiperhepalvelut
- Pihatyöt

Kysy lisää 050 543 26 31 Kaisa hyvinvointisaraste@gmail.com **www.hyvinvointisaraste.fi**

KIRJALLISUUS

Mika Waltari alleviivasi uskonnon suurta merkitystä ihmisen elämässä

Suurkirjailijan mukaan uskonnollinen usko antaa hyvän mahdollisuuden muuttaa ihmisten välisiä suhteita paremmiksi. Tämä luo edellytyksiä toivolle paremmasta maailmasta.

Mika Waltarin (1908–1979) huomattavan laaja tuotanto sisältää romaaneja, runoja, novelleja, pienoisromaaneja, satuja, näytelmiä, kuunnelmia, propagandamateriaalia, arvosteluja, elokuvakäsikirjoituksia, matkakertomuksia ja sarjakuvavariimejä.

Waltari on yksi niistä maailmankirjailijoista, joihin Jari Olavi Hiltunen on perehtynyt tuoreessa Abrahamin korpus -kirjassaan. Hiltusen mukaan Waltari allieviivasi tuotannossaan, erityisesti historiallisissa romaaneissaan uskonnon suurta merkitystä ihmisen elämässä.

— Waltari ei ollut niinkään kristillinen vaan pikemminkin yleisuskonnollinen kirjailija. Varsinkin hänen monissa romaaneissaan uskonto on ihmisen päämäärä itsessään, oli kyse sitten kristitystä, juutalaisesta tai islaminuskoisesta romaanihenkilöstä, Hiltunen pohtii ja toteaa Waltarin tunteen edellisten lisäksi hyvin monien muidenkin uskontojen normeja ja dogmeja.

Hiltusen mukaan Waltarin käsitys uskonnollisesta uskosta on kaksijakoinen. Waltarin mielestä elämää on helpompi elää uskonnollisen uskon kanssa kuin ilman sitä. Samaa aikaan kirjailija määritteli itsensä ikuiseksi skeptikoksi. Epäily oli hänelle merkki ajattelevasta olennosta.

— Se, että maailmassa on lukuisia erilaisia uskonlahkoja ja kirkkokuntia, oli Waltarille selvä osoitus ihmisen voimakkaasta uskon tarpeesta. Hänen mielestään vapaisiin kirkkokuntiin liittyminen kertoo siitä, että ihmisillä on voimakas uskonnollinen tarve, jota perinteiset valtakirkot eivät aina tyydytä.

Waltarin mukaan uskonnollisen usko antaa hyvän mahdollisuuden muuttaa ihmisten välisiä suhteita paremmiksi.

— Tämä luo edellytyksiä toivolle paremmasta maailmasta. Uskonnollinen usko antaa myös omaksumaan positiivista elämäntilanteesta tilanteesta, jossa ihmisen on pettyntynyt toisiin ihmisiin. Waltarin mielestä ihmisen onkin hyvä uskoa Jumalaan, jos vain suinkin pystyy.

Kodin perintöä
Uskonto tuli Waltarin elämään

vahvasti kodin perintönä. Sekä hänen Toimi-isänsä että Toivo-sedänsä olivat pappeja. Isä kuoli Waltarin ollessa 5-vuotias, minkä jälkeen sedällä oli kasvatuksessa iso rooli. Toivo Waltari työskenteli Merimieslähetyksessä.

— Toivo Waltari oli kiinnostunut Mikan kirjailijan polusta ja näki varhain hänen mahdollisuutensa kynämiehenä. Merimieslähetyksessä myös kustansi 17-vuotiaan Mika Waltarin ensimmäisen, uskonnollisen Jumalaa paossa -kirjan. Tulevan kirjailijan työn kannalta oli varmasti arvokasta saada nähdä noin nuorena oma kirja julkaistuna.

Waltari opiskeli Helsingin yliopistossa ensin teologiaa, mutta vaihtoi pääaineekseen käytännöllisen filosofian ja estetiikan, ja valmistui filosofian kandidaatiksi. Katolinen kirkko herätti Waltarissa sympatiaa. Hän kävi monesti Roomassa Pietarin kirkossa ja oli ulkomailla katolilaisten kanssa tekemisissä varsin paljon.

”Waltarin mielestä kirkkoon kuuluminen on ihmiselle oiva ase yksinäisyyttä vastaan.”

JARI OLAVI HILTUNEN

— Nykyaikainen humanismi seurasi katolisten munkkien aloittamaa ajatteluperinnettä. Katolinen kirkko jäi suureen velkaan niille arabifilosofeille, jotka pitivät muinaisten kreikkalaisten aatteita esillä silloin, kun Eurooppa vajosi keskiajan pimeyteen. Waltari arvosti tavattomasti sellaista tietoa, mikä oli siirtynyt vuosisadoilta toisille. Sitä hän yritti jäljentää myös romaaneihinsa.

Waltari jäi luterilaiseen kirkkoon oli varsin ristiriitainen. Hän ei ollut kirkon virallisen linjan kanssa läheskään aina samaa mieltä, otti välillä kirkkoon etäisyyttä ja saattoi puhua asioista provokatorisesti. Samalla hän kuitenkin kunnioitti luterilaisia pappeja suuresti.

— Hän arvosti esimerkiksi sitä työtä, mitä asevelipapit olivat tehneet sodan aikana rintamiesten parissa. Erkki Niinivaa-ra, helsinkiläinen kirkon yhteiskunnallisen tehtävän tärkeyttä korostanut pappi oli hänen ystävänsä. Waltari kertoi kokevansa suurta vajaamittaisuutta verrattessaan itseään pappeihin. Waltarista tuntui, ettei hän pystynyt vahvan epäilijän mentaliteettinsä takia pääsemään uskossaan yhtä pitkälle.

Jari Olavi Hiltunen 2022.

Hiltusen mielestä on huomionarvoista, että Waltari ei kuitenkaan eronnut luterilaisesta kirkosta.

— Waltari ei pitänyt itseään uskovaishenki tai hartaana kristittyinä. Silti hän koki tarpeelliseksi kuulua kirkkoon ja olla osa sitä yhteisöä. Waltarin mielestä kirkkoon kuuluminen on ihmiselle oiva ase yksinäisyyttä vastaan. Hän koki myös, että kirkkoon liittyy paljon arvoja, jotka on syytä säilyttää.

Galaktista runousoppia ajattelevalle lukijalle
Ulvilalaisen suomen kielen opettajan, kirjallisuuskriitikon,

kulttuuritoimittajan ja tietokirjailijan Jari Olavi Hiltusen, 53, kolmas kirja Abrahamin korpus (2022) päättää galaktisen runousopin trilogian. Sarjan aikaisemmat osat ovat Romuluksen sielu (2020) ja Theseuksen henki (2021). Kokeilevat esseekokeilmat etsivät klassikkokirjailijoiden tuotannoista suurten kertomusten ”omaperäisiä tähtiaineksia, yhteisiä tekijöitä unohtamatta”. Romuluksen sielun ensimmäistä versiota työstäessään Hiltunen

mietti, että esseekokeilma olisi mukava löytää jokin yhteinen nimittäjä. Eräänä iltana hän meni iltaikävelyille ja katseli tähtiä taivasta.

— Tähdet ovat minulle tuttuja jo lapsuudesta. Katselin sinä iltana Otavaa ja Pohjantähteä, ja kiinnitin sitten huomioni Kassiopeia-tähdistöön. Pidän science fictionista, ja mietin että voisin nimetä teokseni viitekehyykseksi ”Kassiopeian runousopin”. — Pyörittelin ideaa jonkun

aikaa. Ajatus tähtitieteestä muuttui tähtienväliseksi eli galaktiseksi, ja näin galaktinen runousoppi -trilogia oli löytänyt nimensä.

Hiltusen kolmeen kirjaan sisältyy yhteensä noin 1500 sivua. Hän toteaa kirjojen muodostavan yhden kokonaisuuden, mutta niiden olevan samalla itsenäisiä teoksia, joita on kätevä lukea myös satunnaisesti järjestyksessä.

Uusimassa Abrahamin korpus – galaktista runousoppia suurten kertomusten tähtisumuista -teok-

Museovirasto/Pietinen

Mika Waltari 1937.

Tommi Viikinkoski

PAKINA

Lapsuuden laulut ja vääränväんkyrät virret

Vanhan rovestin vinksahaneita muistikuvia.

ELÄKÖITYMISEN LÄHESTYESSÄ mieltä jostain epäloogisesta syystä palaa lapsuuteen. Sananselittäjän kohdalla tosin on ihan ymmärrettävää, että mieleen muistuvat kaikki hengellisen kielen väärinkäsitykset, jotka silloisen pienen ihmisen mieltä vaivasivat.

Helsingin sokeainkoulussa, sisäoppilaitoksessa oli iltaisin tapana laulaa iltalaulu. Usein se oli nykyinen virsi, tuolloin vielä hengellinen laulu. Ilta on tullut Luojani. Sävelmä oli minulle mieluisa, mutta koti-ikäväni toisinaan vaivatessa kuulosti kovinkin pelottavalta pyyntö: ”Aamulla jos en nouskaan, taivaaseen tullos noutamaan”. Entä jos tuo pyyntö toteutuisi, enkä enää koskaan tapaisi vanhempia, sisarusia ja isovanhempia.

”Kuka onkaan se autuasken, jolla pitäisi olla myös sydän nöyrä, tyytyväinen.”

Joululauluista minulla on vain hyviä muistoja. Lahjojen odotusta ja loma-ajan riemua. Paitsi että joskus esikouluiässä kammoksuin sitä laulua, missä sanottiin kuinka ”mais in miettein käymme joulua viettämään” — siis syyllistettiin niistä lahjatoiveista ja päälle päätteeksi todettiin, kuinka ”lapsi hankkeen hukkuu, unhoittuu”.

Voisiko jonain aamuna tupruttaa lunta niin paljon, ettei edes se lumiauramies löytäisi sitä lasta kinoksen alta. Ehkä vasta lumien sulettua havaittaisiin, että siellähän se lapsi onkin!!

Samaisen koulun aamuhartauksissa lauloimme puolestaan usein virttä, jossa onnelliseksi kuvataan se, joka antaa sydämensä Herran kätehen. Mutta mikä se oli se autuasken? Kuka onkaan se autuasken, jolla pitäisi olla myös sydän nöyrä, tyytyväinen. Sinänsä virsiä oli mukava laulaa sanakummajaisista huolimatta.

Yhtä ihmeellinen oli laulu sinänsä, ja sen Luoja. Mikä niinkään oli se metsänken. Sen tiesin, että metsänken oli eri juttu kuin se autuasken.

Hengellisistä sanoituksista piti kirjoittamani, mutta ei sääntöä ilman poikkeusta. Minun lapsuudessani koulun uskontokirjasta löytyi jopa sukulaisuusluettelot. Abrahamin esi-isätkin. Mutta kun kyselin ensin sukulaisilta, kuka mahtoi olla Abrahamin äiti, ei kukaan tuntunut tietävän asiasta mitään.

Suuri pettymys oli sitten sekin, ettei edes silloinen Lappeenranta seurakunnan arvostettu ja laajatieläinen kappalainen Herko Kivekäs osannut kertoa, kuka oli Abrahamin äiti.

Ensimmäinen oikeastaan ainoa raamattukriisi olikin tuo hämmästyminen, ettei niin tärkeä henkilö kuin äiti ollut mainittu.

No, sanotaan, että itsestään paha pappi saarna! Mutta ehkä meidän kaikkien olisi hyvä miettiä, millaisia mielikuvia pienimpien seurakuntalaisten mielessä syntyy, kun käytämme meille aikuisille kovinkin tuttuja hengellisiä ilmaisuja.

MIKKO OJANEN

Kirjoittaja on tämän lehdentoimittaja, joka ei vielä ole hankkinut aamukampaa!

JUHANA UNKURI

MUSIIKKI

Johanna Käre

Bassolaulaja Matti Turunen juhlii toukokuun lopulla 40-vuotissyntymäpäiväänsä konsertoiden

Joensuulainen bassolaulaja **Matti Turunen** kokoaa toukokuun viimeisenä viikonloppuna läheiset musiikkiystävänsä yhteen ja järjestää konsertteja elämänsä tärkeissä paikoissa: Outokummussa, Savonlinnassa, Enonkoskella, Kiteellä, Joensuussa ja Lappeenrannassa.

Matti Turusen lapsuus ja nuoruus kului Outokummussa. Turunen itse kuvaa ensikosketuksen musiikin taikaan tapahtuneen Outokummun kirkossa, jossa pieni poika kuunteli urkuja ja kirkkoväen virren veisuuta. Se kuulosti pienen pojan korviin juhlavalta ja hienolta kaikuvassa kirkkotilassa.

Vahva vaikuttaja Turusen tulevassa muusikon urassa oli rehtori **Eero Vuorialho**, jonka johdolla musiikin opiskelu alkoi viisivuotiaana pianotunnein. Sitä ennen niin Matti kuin sisarensa **Maria Turunen** olivat tutustuneet musiikin maailmaan musiikkileikkikoulussa, seurakunnan päiväkerhossa ja pyhäkoulussa. Ensimmäinen esiintyminen oli 1989 päiväkerhon kevätjuhlassa Outokummun kirkossa. Siinä samassa, jossa 2-vuotias Matti oli ihastellut urkuja ja veisuuta.

Muskarilaisesta musiikin monitoimiammattilaiseksi Kouluaikoina Turunen kertoo itselleen langenneen usein säestäjän roolin, kun virsiä laulettiin. Liekö tässä pedattu tulevaa uraa kirkkomuusikkona? Musiikki kiehtoi jatkuvasti ja musiikillisia esiintymisiä mahtuikin kouluvuosiin Joensuussa paljon, kuten **Kari Iljinin** luotsaamat Tiernapojat, yläasteen rippikouluhenkinen gospelmusiointi ja lukioajan musiikkiluokan studion kirjavat tuotokset.

”Musiikki on ennen kaikkea yhdessä tekemistä.”
MATTI TURUNEN

Niistä ajoista lähtien ystäväpiiri pyöri Joensuun konservatorion, Joensuun ev.lut. seurakunnan, Joensuun mieslaulajien ja ortodoksisen mieskuoron, Eetisesti Innovatiiviset Kulttuurin Uudistajat EIKU ry:n, Loviisan Rauhanfoorumin, Joensuun Gospel-festareiden ja monien muiden yhteistyötahojen hankkeis-

sa. Suhde seurakuntiin ja uskoon on siis säilynyt vahvana läpi koko 40-vuotisen elämän. Turunen pitääkin tärkeänä dialogin ylläpitämistä musiikin kautta eri uskontuntien ja näkemysten välillä.

Muusikon ura näyttäytyi selviönä kouluikäisestä saakka. Yksi merkittävistä tapahtumista on 15-vuotiaan rippikouluisosen Matin säveltämä Nuoren Uskon messu **Reijo Keskitalon** sanoihin. Samoihin aikoihin alkoivat jo keikkakanttorin työt – jotka johtivat kirkkomusiikin opintoihin Sibelius Akatemiassa.

Samaan aikaan Turunen opiskeli myös oopperalaulua, minkä hän toteaa olevan toinen tärkeä musiikillinen rakkaus.

– Tällä hetkellä työskentelen Kansallisoopperassa bassolaulajana ja nautin työstäni valtavasti, Turunen kertoo.

Harjoittelun alla oleva rooli **Wagnerin** Parsifalin Gurnemants on mieluinen ja haastava, ns. suuri rooli, jota useimmat oopperalaulajat tavoittelevat urallaan.

– Olen kiitollinen siitä, että olen saanut laulaa erilaisissa tilaisuuksissa ja eri tyypeistä musiikkia. Ooppera on kuitenkin itselleni tärkeä musiikin laji ja on

hienoa, että voin laulaa Kansallisoopperamme riveissä mielenkiintoisia rooleja.

Turunen myöntää, että jokaisella laulajalla on luonnollisesti myös haave kansainvälisestä urasta, mutta samaan hengenvetoon hän kuitenkin sanoo olevansa tyytyväinen siihen, että voi tehdä monipuolisesti musiikkia työkseen pääasiassa Suomessa.

– En kaipaa mitään lisää, työelämäni on ihan hyvä näin.

Juhlakonserttikiertueella monta syytä juhlaan

Paitsi Matti Turusen 40-vuotissyntymäpäivän vieton konserttisarjalla on myös tarkoitus juh-

listaa Maria Turusen valmistumista musiikin maisteriksi sekä Taideyliopiston Sibelius Akatemian oopperaluoalta, että Tukholman oopperakorkeakoulusta. Lisäksi Maria Turunen ja pianisti **Armaan Madar** voittivat viime syksynä 2021 arvostetun Helsinki Lied -kilpailun ja valmistelevat levytystä uudesta suomalaisesta liedmusiikista.

– Olen pyrkinyt valitsemaan konsertit itselleni musiikillisesti tai henkilökohtaisesti tärkeissä paikoissa, joihin liittyy jokin tarinointi, Turunen kertoo.

– Samoin olen halunnut kutsua mukaan niin esiintyjiksi kuin kuulijoiksi ihmisiä matkan var-

40-vuotisjuhlakonsertit

Outokummun kirkossa helatorstaina 26.5.2022 klo 18

OOPPERALAJAJASISARUSTEN JUHLAKONSERTTI, jossa esiintyvät Matti ja Maria Turunen, sekä pianisti Armaan Madar. Konsertin jälkeen on kahvitarjoilu.

Savonlinnan oopperakaupungissa **Perhehotelli Hospitzin** terassilla, jonka kesän 2022 avajaiset ovat **perjantaina 27.5.2022 klo 17 alkaen. Tapahtumassa ”Pikku-Matin kevätäänävaus”** Matin kanssa esiintyvät Maria ja Armaan, kanttori-harmonikkamestari Jussi Keltakangas ja Jamming-C-bändi.

Lauantaina 28.5. klo 13 Enonkosken kirkossa on kirkkoherra Heikki Karttusen muistokonsertti. Muutumaton rakkaus -konsertin laulut kertovat inhimillisen rakkauden tunteesta ja Jumalan ihmistä ja luomakuntaansa kohtaan osoittamasta muuttumattomasta rakkaudesta. Konsertissa esiintyvien kanttori-harmonikkamestari Jussi Keltakankaan ja Matin vertaansa vailla oleva yhteistyö alkoi vuonna 2007. **Rovasti Petri Karttunen** pitää konsertin juhlapuheen. Kirkkokahvien tuotto menee Enonkosken musiikkiihdistyksen stipendirahastoon.

Lauantai-ilтана 28.5. klo 19 Kiteen kirkossa puolestaan Matti, Maria ja Armaan musisoivat keväisten ja kesäisten klassikoiden soudessa. Puhujana on rovasti **Aune-Inkeri Keijonen**. Kun Matin ja Marian äidin suvun juuret ovat Enonkoskella, niin isän puolelta he ovat kiteeläisiä. Enonkosken seurakuntatalossa ja kirkossa tapahtuneet esiintymiset, sekä Kiteen Lepokankaan kappelin lähimaastossa vietetyt lomamat ovat tärkeitä lapsuusmuistoja. Matti on myös ollut sekä Enonkoskella, että Kiteellä kesäkanttorina.

Sunnuntaina 29.5. klo 10 on Joensuun kirkossa Nuoren uskon messu, jonka Matti Turunen sävelsi Reijo Keskitalon sanoihin 25 vuotta sitten. Messun jälkeen juodaan syntymäpäiväkahvit ja **klo 12 alkavat Syntymäpäiväseurat Joensuun kirkossa**, jossa puhujina on opettajia, seurakunnan väkeä ja tuttavia matkan varrelta. Musiikkivastaavat Matti ja ystävät. Nämä tilaisuudet striimataan Joensuun Gospelifesta-

reiden Facebook- ja YouTube-kanavilla.

Syntymäpäiväviikonloppu päättyy **Lappeenrannan Lauritsalan kirkkoon, jossa 29.5. klo 19** on juhla viikonloppuun viimeinen **Oopperalajajasisarusten juhlakonsertti**, jossa Matin, Marian ja Armaanin lisäksi esiintyy Matin kollega **urkuri Tuomas Pyrhönen**. Lappeenrannan laulukilpailu 2013 nosti Matin tunnetuksi oopperalaulajaksi ja sen jälkeen Matti on konsertoinut Lappeenrannassa melkein vuosittain Kaupunginorkesterin ja seurakuntien järjestämissä konserteissa eri kirkkoissa.

Konserttien vapaaehtoisien ohjelmaraahan (10 €/hlö) ja sunnuntain kolehdin tuotto menee Joensuun kirkon uusien urkujen rahastoon. Tervetuloa juhlimaan kevyttä vaikka useampaankin tapahtumaan!

EIJA FABRITIUS

MISSIO 2022

Kohti syksyn Missiota

MISSIOTA ON valmisteltu pitkin vuotta; on ollut rukousiltoja ja monet rukouspiirit ovat liittyneet rukousverkostoon. L10T-elämäntapavalmennus maaliskuisena viikonloppuna antoi uutta ajatusta siitä, että tavallisena kristittynä voi olla Jumalan asialla arkeisissa kohtaamisissa olemalla läsnä, pysähtyen kohtaamaan ja salasiunaamaan ystäviä, naapureita ja vaikka kaupan kassaa. Taikasanat kuuntelemisessa olivat: ”Kerro lisää”. Taivasasioitaikin voi sopivan tilanteen auetessa jutella ja omasta uskosta kertomista voi myös harjoitella.

L10T-jatkoillassa lähdettiin kaupungin keskustaan tekemään yksinkertaista gallupkyselyä rukouksesta n. 30 hengen voimin. Monen mielestä oli aika jännä paikka lähteä juttelemaan ihan ventovieraan kanssa varsin henkilökohtaisistakin asioista. Kolmessa vartissa kohtasimme eri-ikäisiä ihmisiä. Kysimme mm. näitä: Kuinka usein rukoilet? Tiedätkö, että joku rukoilee puolestasi? Purkuhetkessä rupeaman jälkeen kaikki osallistujat kertoivat kokeneensa kohtaamistilanteet myönteisinä. Syntyi hyviä ja koskettaviaikin jutustelutuokioita. Oli hienoa nähdä, miten iloisina ja vapautuneina jaettiin kokemuksia. Kannattaa siis pienesti uskaltaa ja rohkaistua!

Kevään innostavasta Alfa-kursista kerromme seuraavassa Seurakuntatervehdyksen numerossa. Missio2022 on hieno työkalu ihmisten tavoittamiseen. Mission lanseeraus mediassa alkaa 19.9. Mission tapahtumaviikonloppu tarjoaa hyvin monenlaisia tehtäviä, joissa voi olla mukana. Uusien ihmisten kontaktointiin tarvitaan kaikenikäisiä.

Missio antaa meille mahdollisuuden mittiä omaa seurakuntaa uudesta näkökulmasta. Millainen on seurakunta, jonne on helppo tulla ja löytää ystäviä? Miten seurakunta huomioi sen, että ruoan hinnat nousevat ja niukkuus lisääntyy? Onko meillä paikkoja, joissa kohdata toisiamme syväsolla, vaikkapa pienryhmässä, jossa jakaa elämän iloja ja suruja rehellisesti, löytää toivoa ja apua Jumalan lupauksista ja hoitavasta rukouksesta? Mitä teemme yksinäisyyden haasteen edessä? Vielä ehtii tehdä lopulliset suunnitelmat omassa kotiseurakunnassa siitä, miten voit olla seurakuntalaisena mukana rakentamassa kutsuvaa ja kodikasta, oman asuinalueesi Jumalan armon ja rakkauden yhteisöä omalla asuinalueellasi?

MATTI ANTILA
missiokoordinaattori
matti.antila@evl.fi, 0403126413

Innosta Missiosta -ilta

ti 23.8. klo 18 Lappeen kirkossa mm. Onni Haapala. **Missio-organisaation järjestämä kokoava etäkoulutus la 3.9.2022 klo 9–15.** Aiheena Mission toteutukseen liittyvät järjestelmät ja aikataulut sekä kertausta L10T, XEE mm. koulutuksista eri toimijoiden yhteistyönä. Kokoonnumme paikallisesti yhteen, sopivissa porukoissa (seuraa ilmoittelua).

Sanan ja rukouksen ilta su 25.9. klo 18 Joutsenon kirkossa, mukana mm. Turkk Aaltonen.

Seuraa ilmoittelua: Lappeenrannanseurakunnan.fi/tapahtumat/missio2022

Lappeenrantalaisia kasvoja nähdään Oronmyllyn tämänvuotisessa kesäteatterinäytelmässä

TÄMÄNKESÄINEN Oronmyllyllä esitettävä Hiekkien piirretty on **Tuuvo V. Riikosen** ja **Mirja Valtosen** käsikirjoittama koskettava musiikinäytelmä **Aura Latvuksesta** (1887–1947), jonka elämässä tapahtui alle kolmekymppisenä melkoinen muutos. Viipurilainen yläluokkainen taiteilija päätyi vaikeidenkin elämänvaiheiden kautta kutsumustyöhön – Uukuniemelle Parikanniemen Orpokodin johtajaksi ja myöhemmin Jaakkiman kristillisen opiston johtajattareksi.

Eija Vilppaan ohjaama Hiekkien Piirretty-musiikinäytelmä

mä kokoaa yhteen monipuolisen, ammattilaisista ja harrastajajäsenistä koostuvan näyttelijäjoukon. Aura Latvuksen roolissa nähdään muun muassa Huonot naiset -elokuvassa esiintynyt laulaja-näyttelijä, teatteritaiteen maisteri **Eeva Semerdjiev**.

Jo useita vuosia Oronmyllyn kesäteatterinäytelmiä ohjannut, hurmaaavalla persoonalla ja rikkailta lahjoilla siunattu **Arto Myllärinen** hyppää tänä kesänä estradille näyttellen muun muassa maallikkosaarnaaja **Olli Hälvää** sekä Auran toista kihlattua **Eeroa**. Horrossaarnaaja **Helena**

Konttista saapuu näyttelemään Voice of Finland -laulukilpailussa menestynyt, Berliinissä taiteen maisteriksi opiskellut sopraanotähti **Vilja-Maria Riutamaa**.

Lappeenrantalaisia kasvoja on Hiekkien piirretty -näytelmäprojeektissa mukana tänä vuonna tuottaja **Marketta Eskelinen**, taloovastaava **Annikki Sirén** Taisaareltä sekä kolme näyttelijää. **Ani Hassinen** näyttelee Auran palvelijan **Lyylin** roolin ja hänen 10-vuotias tyttärensä **Iiris Hassinen** muun muassa Auran lasta **Mauria**. Kirkkoherra **Jukka Lehtinen** nähdään lavalla kolmessa eri

Katri Penttinen

Oronmyllyn kesäteatterin esitykset pyörähtävät käyntiin parin vuoden tauon jälkeen. Kuva vuodelta 2019 Arto Myllärin ohjaamasta Rakkaat roistot -näytelmästä.

roolissa: **Paavo Sihvosena**, viipurilaisena ja evakopappina.

Lehtinen kertoo, että tämä taitaa olla seitsemäs Oron näytelmistä, joissa hän on mukana.

– Melko usein olen ollut myös papin roolissa, johon onkin ollut luontevaa solahtaa sen tuttuuden takia. Tulevassa näytelmässä evakopapin rooliin tuo kyllä oman syvyytensä tämä meillä oleva Ukrainan sota. Historia onkin nykypäivää.

– Oronmyllyn näytelmien ryhmä on pysynyt varsin yhtenäisenä ja se on merkinnyt paljon myös meille kaikille siinä mukana olleille. Uskon, että tämä yhteinen päämäärä heijastuu myös toteutuksissa katsojille. Yhdessä harjoittelemme, joskus vähän eri puolilla Suomeakin, koska asuinpaikat vaihtelevat. Yhdessä ilakoidaan, yhdessä surraan, yhdessä ihmetellään. Välillä mokailaan, mutta armo kantaa.

– Tule katsomaan, armon ympäröimäksi. Piirretään hiekkaa

uutta, Lehtinen kutsuu.

Kesäteatterin talkoovastaava Annikki Sirén kertoo iloiten, että talkoolaisia lipunmyyntiin, kahvitukseen, makkarapisteisiin ja liikenteen ohjaukseen on ollut yllättävän helppo saada.

– Mukana on suuri ystäväjoukko, jotka ovat olleet menneinä kesinä alttiisti palvelemissa kukin omaksi kokemallaan paikalla, niin nytkin, Sirén uskoo. Projektin tuottajana toimiva Marketta Eskelinen kommentoi, että tehtävien vastaanottaminen viime syksynä oli hyppy tuntemattomaan.

– Minua kiehtoo uudet haasteet. Hyvän perehdytyksen jälkeen tehtävä onkin tunnut mielekkäältä ja itselle sopivalta.

– Lisäksi on ollut hienoa tutustua vähän teatterimaailmaan ja mahtavaan teatterintekijäjoukkoon, Eskelinen iloitsee.

MARKETTA ESKELINEN
JA KATRI PENTTINEN

► **Retki Oronmyllyn kesäteatterin to 30.6. katsomaan Eija Vilppaksen ohjaama näytelmää Hiekkien piirretty. Hinta 55 € (sis. ruuan klo 16, näytelmän klo 18, väliaikatarjoilun ja kuljetuksen). Bussireitti: klo 14 Sammonlahden kirkko, 14.10 Peltolan koulun pysäkki – 14.15 Karjalantien pysäkki (Lauritsala) – 14.30 Joutsenon linja-autoasema. Paluu n. klo 21.30. Ilmoittautuminen Toivon Ikkuna maailmalle -kaupalle puh. 040 3126331 (mape klo 11-16) viimeistään 15.6.**

Kesän hautausmaakerrokset ja -hartaudet

Lappeen Marian kirkon viereinen vanha hautausmaa su 19.6. klo 16
Lähtö Sotaorpo-muistomerkiltä (Oksasenkadun ja Kauppakadun risteys). Hartaus kirkossa 17.30.

Lepoharju ke 29.6. klo 18
Lähtö kappelin aukiolta, Muukontie 515.

Lepola su 10.7. klo 16, Lepolankatu 11
Lähtö pääportilta. Hartaus kappelissa klo 17.30.

Ristikangas ke 13.7. klo 18, Lavolankatu 17
Lähtö Simolantien portilta. Hartaus n. klo 19.30.

Vanha hautausmaa su 24.7. klo 16
Lähtö Kauppakadun portilta, Kauppakatu 73. Hartaus kirkoksen jälkeen.

Iltaikävelä Joutsenon hautausmailla ke 27.7. klo 18
Lähtö kirkolta, Penttiläntie 1. Toivomme mukaan sekä vanhan että uuden hautausmaan tuntijoita. Oppaana Kimmo Petrell. Hartaus kirkoksen jälkeen kirkolla.

Kierrokset ovat maksuttomia, kesto 1-1½ h.

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

EKALUOKKALAISTEN KOULUTIELLE SIUNAAMISKIRKOT 2022

Lappeen kirkko
7.8. klo 10

Nutikalla kotiseutupäivien yhteydessä
7.8. klo 10

Nuijamaan kirkko
7.8. klo 13

Joutsenon kirkko
7.8. klo 18

Sammonlahden kirkko
7.8. klo 16 ja 8.8. klo 18

Lauritsalan kirkko
8.8. ja 9.8. klo 18

Lappeenrannan kirkko
10.8. klo 18

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Kummipäivän piknik-kassit jälleen varattavana!

Kummipäivä

5.6.2022

katso lisätiedot ja varaa oma kassisi
www.lappeenrannanseurakunnat.fi/kummipaiva

hyvää yhteistä aikaa kumminkaa.fi

Hautausmaa avaa kaupungin historiaa

Hautausmaakerrosten valmistelu vaatii oppailta runsaasti tutkimustyötä.

Lappeenrannan Matkailuopas ry:n matkailuopas **Raili Leino** ja **Ulla Rustholkarhu** muistivat 2010-luvun alkupuolella erilaisia kieroja, mitä he voisivat järjestää. Syn-tyi idea hautausmaakerroksista.

– Tunnustelimme vähän, kuinka moni olisi valmis lähtemään. Kyllä moni oli alkuun halukas, mutta loppujen lopuksi meistä ei jäänyt kuin Raili ja minä tekijöiksi, Rustholkarhu kertoo. Leino innostui heti ideasta.

– Olen aina tykännyt hautausmaista, joten minulle se sopi hirveän hyvin. Sieltä kuitenkin löytyy kaikenlaisia mielenkiintoista.

Kullakin hautausmaalla on oma tarinansa, ja kerrosten alussa kuullaan itse hautausmaan historiaa. Tämän jälkeen opas johdattaa ryhmän haudalta toiselle kertoakseen haudassa lepävän elämänvaiheista.

– Oman paikkakunnan historia löytyy hautausmailta, Leino toteaa.

Perehtymistä
Kierroksilla esiteltäviksi ihmisiksi valikoituu niitä, jotka ovat jollakin tavalla lappeenrantaalaisille tuttuja ja joista on löydettävissä tietoa. Oppaat käyttävät lähteinä esimerkiksi kirjallisuutta, lehtiä, nettiä, sukututkimusyhdistyksen tieto-

ja ja paikallisten tarinoita. Näin heille avautuu vainajan persoona, elämäntyö ja tämän vaikutus kaupunkiin.

– Pyrimme siihen, että se olisi kattava kuvaus henkilöstä, jonka haudalla ollaan. Kerromme keskeiset asiat ja pieniä anekdootteja, mitä yleensä löytyy melkein jokaisesta, Leino sanoo. Vaikka vainajien historian tutkiminen ja ulkoa opettelu on työlästä, hän nauttii siitä.

– Olen aina ollut kiinnostunut historiasta. Tykkään tutkia asioita ja perehtyä niihin. Olen sen takia tehnyt kieroja mielelläni monta vuotta ja jatkan edelleenkin, ellei tule mitään ihmeitä.

”Kerromme keskeiset asiat ja pieniä anekdootteja.”
RAILI LEINO

Välillä oppaat oppivat itse jotain uutta kieroille osallistujilta.

– Se on kieroisten suola, että joillakin on lisätietoa ja he pystyvät tuomaan jonkin uuden asian esille, Leino toteaa. Kesän viimeiselle kierokselle Joutsenon hau-

tausmaille kutsutaankin mukaan paikallisia, joilla olisi kerrottavaa niistä.

– Toki jos ei pääse paikalle, niin meille voi kertoa tietojaan etukäteen.

Uutta ja vanhaa
Kierroksilla läpi käytävät haudat ovat usein paljolti samoja kuin edellisvuosina. Mukaan otetaan myös uusia hautoja. Näihin lukeutuvat Ristikankaalle haudatut yllä-lääkäri, professori **Kalervo Ohela** ja hänen puolisonsa, lääketieteen ja kirurgian tohtori **Kyllikki Ohela**.

– He olivat kulttuurihenkilöitä tässä kaupungissa ja mones-

sa mukana. He esimerkiksi pitivät huolen siitä, että Lappeenrantaan perustettiin arboretum, Rustholkarhu kertoo.

Leino mainitsee Lepolan kiero-ksen uusista haudoista viime kesänä poisnukkuneen professori **Laila Hirvisaaren**.

– Laila oli rakastettu kirjailija, se on ihan hurjan hyvä tarina. Antero Rokkaa vuoden 1955 Tuntemattomassa sotilaassa esittäneen **Reino Tolvasen** hauta herättää vuodesta toiseen kiinnostusta. Etelä-Afrikassa 1974 menehtyneen Tolvasen hauta sijaitsee Lepolan hautausmaalla.

– Moni sanoo heti kieroksen

alussa, että haluaa mennä nimenomaan sille haudalle, Leino toteaa. Rustholkarhun mukaan hau-tausmaakerroksilla ei tarvitse olla haudanvakavana.

– Kyllä me on naurettu ihan he-lakasti, kun henkilöstä on tiedos-sa hyvä tarina, jonka kertoo tämän haudalla. Ei siinä mitään pahaa ole. Saattaisi siinä vainajakin vähän hymähdellä.

ATSO SUOPANKI

☒ Katso hautausmaakerrosten ja -hartausien ajankohdat viereisestä ilmoituksesta.

ELMO

PG-Fashion

Ritva Vainola
puh. (05) 451 2195
Oksasenkatu 8, Lpr

VERTAISOHJAAJAKSI IKÄIHMISTEN LIKUNNALLISEEN TEKEMISEEN?

Ilmoittaudu maksuttomaan koulutukseen.

Koulutuspäivät
ke 17.8., pe 19.8., ke 24.8. ja ke 31.8.
klo 9–14.

Ilmoittautuminen ja lisätiedot:
hanna.putkonen@lappeenranta.fi,
puh. 040 481 9399

Myö liikutaa!

KESÄLAULUILLAT

LAPPEENRANNAN KIRKON PORTAILLA KLO 18

Ke 8.6. Helluntai-lauluja
& Joutsenon Gospelkuoro

Ke 6.7. Riparilauluja

Ke 3.8. Viisikielisen lauluja

Mannerheiminkatu 1

TOIVON IKKUNA MAAILMALLE

Avoimna kesällä ma-pe klo 10-16

Käsintehtyjä kortteja ja käsitöitä., mm räsymattoja.

Suruadresseja.

Luomu / reilun kaupan tuotteita, Onnenpussin suolaippuat.

Kaupan tuotto seurakuntien lähetystyön hyväksi.

Valtakatu 32, Lappeenranta LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

YHDESSÄ OLEMME ENEMMÄN

LAPPEENRANNAN seurakuntien varhaiskasvatuksen visio on toimia yhä enemmän verkostomaisesti eri toimijoiden kanssa. Minulle johtajana on kirkastunut yhä selkeämmin se, että nuikkenevien resursien aikana meidän tulee liittää "hynttyitä yhteen" ja näin vaikuttaa laaja-alaisemmin.

Kuluneena keväänä olemme osallistuneet yhdessä Etelä-Karjalan perhejärjestöjen kanssa Leikkipäivän toteuttamiseen ja syksyksi suunnitellaan yhteistä Vauvan päivää. Ilolla myös odotan sitä, kun Martat tulevat opettamaan kesäkerholaisillemme karjalampiirakoiden ja Hanna-tädin kakkujen leipomista. Itsellenikin tulee kyllä tarpeeseen piirakanpaiston kertaaminen.

Yhdessä toimimisesta tulee merkittävää synergiaetua siinäkin mielessä, että pystymme haarukoimaan ja siten välttämään päällekkäisiä toimintoja. Esimerkiksi kun Me-talolla järjestetään iltaperhekerho MLL:n toimesta, me voimme mainostaa perheille tätä toimintaa ja järjestää puolestamme toisena iltana perheliikuntaa Karhuvuoressa.

Erityisen iloinen olen ollut uuden hyvinvointialueen perhekeskusverkoston työskentelystä. Olimme äskettäin kertomassa Imatran kollegani kanssa tässä maakunnallisessa elimessä kaikesta siitä laaja-alaisesta työstä, mitä seurakunnissa tehdään lasten ja perheiden parhaaksi.

Itse kiteytin jotakuinkin näin: Kirkko ei enää nysvää jossakin omassa nurkassa, vaan menee sinne missä ihmiset ovat ja elävät omaa arkeaan. Koin, että tekemäämme työtä pidettiin merkittävänä. Tuntee, että elämme nyt sitä vaihetta, jota pienissä seurakunnissa on eletty jo vuosikausia.

Muistan lukeneeni viitisentoista vuotta sitten länsirannikon saaristoseurakunnassa työskennelleestä papista, joka paimensi piskuista laumaansa 60 %:n työosuudella. Hän kertoi jo silloin, että ei hän kokoa seurakuntaan omia ryhmiä, vaan hän osallistuu papina mukaan esimerkiksi SPR:n ja MLL:n tilaisuuksiin ja kohtaa siellä seurakuntalaiset. Tällaista ajattelun murren tarvitsemme edelleen lisää.

Seurakunta on tärkeä toimija ja tunnustettu kumppani maakunnallisessa perhekeskusverkostossa. Seurakunta tarjoaa kaikenlaisille perheille matkan kynnyksen kohtaamispaikkoja, joiden arvoina ovat toivo, ilo ja osallisuus. Mitä se on? Elämään suhtaudutaan myönteisesti, jokaisesta ihmisestä ja yhdessäolosta iloitaan ja kaikki otetaan mukaan. Perhekerhoon jokainen on tervetullut sellaisenaan kuin on eikä toiminta maksa mitään. Yksi äiti sanoiti osallisuutta hyvin maanläheisesti: "Tää on just parasta, kun tänne voi tulla vaikka puklut rinnuksilla!"

KAISA-LIISA PEHKONEN-SUORANTA
kirjoittaja on Lappeenrannan seurakuntien
varhaiskasvatuksen johtaja

Tiia Mamia

Tuhkaaja tarkastelee uunin toimintaa tuhkauksen aikana. Työnjohtaja Kaarle Fabritius osallistuu myös krematoriotyöskentelyyn.

HAUTAUSTOIMI

Imatran krematoriossa tuhkataan keskimäärin 24 vainajaa viikossa

Omaiset joutuvat päättämään vainajan hautaamisesta. Monesti vainaja on jo itse ilmaissut elinaikanaan, tai testamentissaan, haluaako hän tulla haudatuksi arkussa vai haluaako hän tuhauksen ja hautaamisen muistolehtoon, uurnalehtoon vai tavalliseen hautaan uurnassa.

Tuhkaamisen yleistyessä moni saattaa pohtia, mitä krematoriossa tapahtuu ja mitä kaikkea tulee huomioida, kun vainaja viedään tuhkaavaksi arkkuhautauksen sijaan. Lappeenrannan seurakuntien tuhaukset tehdään Imatran seurakunnan krematoriossa.

Vainajat tuhkataan etukäteen sovittuna aikataulussa

Vainajien tuonnista Imatran seurakunnan hautausmaan kylmätiloihin huolehtivat hautausoimistot. Vainajalla täytyy olla hautauslupa, jonka jälkeen voidaan tehdä tuhkausilmoitus ja varata aika krematoriolta. Mikkelin hiipakunnan sääntöjen mukaan

Kaarle Fabritius

vainaja tulee ennen tuhkausta siunata. Fabritius kertoo, että Imatran krematoriolla/Karhumäen hautausmaalla kylmätiloissa säilytetään sekä Karhumäelle arkkuhautauksia että tuhkaavaksi arkkuhautauksen sijaan. Vainajien tuonnista Imatran seurakunnan hautausmaan kylmätiloihin huolehtivat hautausoimistot. Vainajalla täytyy olla hautauslupa, jonka jälkeen voidaan tehdä tuhkausilmoitus ja varata aika krematoriolta. Mikkelin hiipakunnan sääntöjen mukaan

jen sekä sairaalan kanssa toimii hyvin ja rutiinit ja käytännöt ovat puolin ja toisin tiedossa.

Tuhkaus jälkikäsitteilyneen kestää noin kolme tuntia
Vainajan tuhkaus kestää keskimäärin tunnista puoleentoista. Uunin lämpö on noin 800°C. Uunissa on automaattinen lämmön-säätely ja mikäli uuni kuumenee yli 1000°C, se ryhtyy viilentämään itseään, näin ollen tulipalon vaara on pieni.

Vainajan siirto uuniin tapahtuu Imatralla erityisellä vaunulla, johon työntekijä asettelee arkun suoraan ja siten, että vaunu saadaan vedettyä pois uunista arkun jäädessä uuniin. Fabritius kertoo, että Imatran krematorion uuni on ns. käsikäyttöinen eli tuhkaaja tekee arkun asettamisen sekä sisäänviennin käsipelillä. Uunin rakenteessa ei Fabritiuksen mukaan ole mitään ihmeellistä, poikkeuksellista on ainoastaan korkean lämpötilan sietokyky ja automaattinen lämmön- ja ilmanpaineen säätely. Työntekijän tehtävä on valvoa prosessia ja tarkkailla mittareita ja tarvittaessa tehdä lisäsäätöjä tasaisen ja

optimaalisen tuloksen varmistamiseksi. Fabritius sanoo omailta silloin tällöin tulevan pyyntöjä erilaisten esineiden laittamisesta arkkuun.

— Lasi- tai metalliesineitä ei saa laittaa ja tuhkaavan arkun verhouksineen tulee myös olla palavaa materiaalia, Fabritius painottaa.

Mitä tuhkauksesta sitten jää jäljelle?

— Tuhkauksesta jää jäljelle luuaines sekä myös tuhkaa arkusta, Fabritius sanoo. — Nämä otetaan pois uunista käsipelillä omaan astiaansa. Tuhka-astia viedään erikoisvalmistukseen kylmäkaappiin viilentymään. Viilennys noin 30 asteeseen vie noin 40 minuuttia.

”Empaattisuus ja tunteellisuus eivät ole heikkous tässä työssä.”

KAARLE FABRITIUS

Fabritius kertoo tuhkan meidän viimeisessä vaiheessa erikoisvalmisteen myllyn läpi ja aines hienonnetaan tasaiseksi tuhkaksi. Tuhkaaja tarkistaa aineksen myllytyksen jälkeen ja uurna suljetaan. Tämän jälkeen uurna on valmis luovutettavaksi. Uurnan voi noutaa omainen tai hautausoimisto.

Fabritiuksen mukaan krematoriolla on hautausoimilain mukaan velvollisuus säilyttää uurna vuosia. Vainaja tullaan sijoittamaan hautausmaalle, johon hänellä on oikeus tulla haudatuksi, jos omaisiin ei saada yhteyttä tai jos he eivät kehoituksesta huolimatta huolehdi tuhkausta. Tällöin

uurna lasketaan Imatran Karhumäen hautausmaalle. Fabritius ei muista tällaisia tapauksia satuneen oman 5 vuoden työuran aikana montakaan. Mikäli omaiset haluavat noutaa uurnan itse, tulisi noudosta sopia krematoriolla. Asian voi hoitaa myös seurakunnan toimiston kautta.

Krematoriossa työskentely on luultua siistimpää

Krematoriotyöskentely on niitä harvoja ammatteja, joihin opiskellaan mestari – kisällä periaatteella.

— Työskentely on erikoisosamista ja varmuutta siihen ei oikein saa kuin tekemällä. Työskentely on siistiä, eli tässä yhteydessä haluaisin kumota harhaluulon, että tuhkaaminen olisi jotenkin epäsiistiä ja sottaista. Ei se ole.

”Vainajaa tulee kunnioittaa, oli hän arkussa tai uurnassa.”

KAARLE FABRITIUS

Fabritius kertoo työ vaativan tekijältään rauhallisuutta ja varmuutta omasta osaamisestaan, huolellisuuden lisäksi.

— Kysymme uudelta työntekijältä moneen otteeseen, oletko valmis tekemään työtä yksin. Siihen saa vastata kieltävästi, ellei siihen ole valmis.

Imatran krematoriolla on tällä hetkellä 4 tuhkaustaitoista ihmistä ja yksi on koulutuksessa. Työtehtävät eivät sisällä pelkästään tuhkausta, vaan tuhkaajat tekevät myös muita hautausmaan töitä, Fabritius tähdentää.

Kaikenlainen hötkyily on krematorionhoitajalta kielletty. — Lämpötilat ovat kuitenkin niin korkeita että hosuminen on työturvallisuuden takia epätoivottavaa. Meillä on oma ohjeistuksemme hätätilanteita varten, vaikka vielä emme ole sellaista tarvinneetkaan hyödyntää, Fabritius toteaa.

— Tuhkaajan täytyy aina muistaa työn luonne ja mitä ollaan tekemässä. Vainajaa tulee kunnioittaa, oli hän sitten arkussa tai uurnassa. Tämä on kaikkein tärkeintä, eikä sitä voi tässä työssä ylikorostaa.

Tuhkausta ei myöskään voi jättää kesken, eli joustavuus on myös yksi toivottava ominaisuus. — Työt tehdään loppuun kelloa katsomatta, Fabritius tiivistää.

Tärkeää ja merkityksellistä työtä

Fabritius on tehnyt krematoriotyötä nyt kaikkiaan 5 vuotta. Hän tunnustaa, että aluksi työskentely krematoriossa jännitti, mutta ”kaikkean tottuu” ja varmuutta tulee työskentelyn myötä.

— Koen tekeväni viimeisen palveluksen vainajalle tekemällä työni huolellisesti ja ammatillisesti. Koen työni merkitykselliseksi ja arvokkaaksi, ellei jopa tärkeäksi. Vainajien kunnioitus ei ole koko hautausoimessa mikään tyhjä fraasi, vaan sen mukaan yritämme ihan oikeasti toimia.

Läheisiä ei tuhkaavaksi ole vielä osunut. Fabritius kertoo, että tuhkaajien kesken on herras-

miessopimus siitä, että tällaisissa tapauksissa voi pyytää toista tekemään työn.

— Kyllähän varsinkin lasten ja nuorten tuhaukset riipaisevat, mutta työ on vain tehtävä. Empaattisuus ja tunteellisuus eivät kuitenkaan ole suinkaan heikkous tässä työssä.

Vinkkejä omaisille

Fabritius kohtaa työssään paljon omaisia. Ihmiset reagoivat eri lailla suruun ja surutyöhön eikä oikeaa ajankohtaa tai tapaa ole. Fabritius korostaakin, että heidän tulee tämä työssään ymmärtää.

— Ei ole olemassa mitään universaalia ohjetta, että sure näin. Sen ohjeen tai vinkin Fabritius haluaa omaisille antaa, että kannattaa antaa asioiden hoito hautausoimistolle.

— Hautaamiseenkin liittyy paljon paperityötä ja kaikenlaiset säännöt ja lainsäädäntökiemurat vievät helposti voimat surutyötä tekevältä.

Usein kysymyksiä herättävät uurnat. Fabritius kertoo, että heiltä on mahdollista ostaa seurakunnan pahviuurna tai jos tuhka halutaan sirotella, niin on mahdollista käyttää myös lainauurna. Omaiset voivat myös toimittaa krematoriolle itse tekemänsä uurnan. Tätä käytetään yhä enenevässä määrin.

Fabritius tähdentää, että uurnalla tulee olla hautapaikka, eikä tuhkaa voi jakaa eri uurniin tai osoitteisiin.

— Meidän tulee tietää uurnan, tai jos tuhka sirotellaan, hautapaikka, ilman tätä tietoa emme voi luovuttaa uurna, Fabritius sanoo.

Hautapaikka voi olla myös se oma mökin piha mutta meille tulee ilmoittaa osoite, joka merkitään rekisteriin. Fabritius muistuttaa samalla, että hautapaikan tulee myös olla pysyvä ja uurnan itsessään olla maatuva aineista. Metalliuurna ei siis voi käyttää muuhun kuin sirotteluun, sanoo Fabritius.

— Kaikesta voi aina kysyä joko meiltä tai hautausoimistolta, neuvomme mielellämme, arvailmaan ei tarvitse jäädä.

EIJA FABRITIUS

Imatran krematorio

- valmistumisvuosi 2003
 - Tuhkauksia suoritettu kaikkiaan 13.394 (16.5.2022)
 - tuhkauksia/vko keskimäärin 24 (2022)
 - Imatralla tuhkataan melkein 80% vainajista jotka haudataan Imatralla
 - 2021 oli 1218 tuhkausta keskimäärin 23 vainajaa viikossa
 - lappeenrantalaisia näistä 41,8%
 - Imatralaisia 24,5%
 - loput muualta pääosin Etelä-Karjalasta ja Etelä-Savosta
- Muualle kuin hautausmaille haudattiin 7% yleisimmillä omalla maallilla.

Hautakivi vinossa tai sammaloitunut?

Oikaisut ja pesut.
Puh. 044 217 9646

gpskuvat@gmail.com

Sairaanhoido Saimaa

MYÖS PALVELUSETELLÄ!

OTA YHTEYTTÄ:
040 159 1522 / KAISA
040 159 1536 / LAURI
www.sairaanhoidosaimaa.fi

KAIKKI PALVELUT KOTIIN!

- SAIRAANHOITAJAN KOTIKÄYNTI
- LÄÄKEHOITO
- NÄYTEIDEN OTTO
- HOIVAPALVELUT
- ASIOINTIAPU
- PALVELUT PERHEILLE

Naisten hyvänolonleiri
30.9.-2.10.2022 Tuosassa
Hemmotteluja, puuhastelua, hiljentymistä ja jumppaa.
Maarit Hirvi, Lea-Tuuva Kultanen ja Nina Lähde.
Hinta 70 €/henkilö
Tied. maarit.hirvi@evl.fi/0403126502
Sammonlahden seurakunta

KUMMIPELI 29.5.2022 KLO 17

OTTELUSISÄNTÄ
LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺
PESÄ YSIT VS LAPPAJÄRVEN VEIKOT

TULE MUKAAN OTTELUTUNNELMAAN JA TAPAAMAAN SEURAKUNNAN TYÖNTEKIJÖITÄ!

ENNAKKOÄÄNESTYS 8.-12.11.2022
VAALIPÄIVÄ 20.11.2022

**uskottu
toivottu
rakastettu**

Asetu ehdolle sellaisena kuin olet.

#SEURAKUNTAVAALIT

SEURAKUNTATYÖSTÄ ELÄKKEELLE

”Nyt on itsensä huomioon ottamisen aika”

Seurakuntasihteeri on seurakunnan toiminnan kannalta merkittävä työntekijä. Sammonlahden seurakunnan seurakuntasihteeri saateltiin eläkkeelle huhtikuun alussa – 3,5 vuotta virallisen eläkeiän täyttymisen jälkeen.

Sammonlahden seurakunnan toimisto- ja seurakuntasihteerinä vuodesta 2015 toiminut **Merja Saalasti** jäi hyvillä mielin eläkkeelle 1.4.2022. Merja sanookin, että 47 vuoden työ- ja opiskelurupeaman jälkeen hänestä on nyt hyvä aika laskea irti ja keskittyä siihen omaan hyvinvointiin.

– Johan minä 3,5 vuotta olin yliaikaa, hän naurahtaa.

Pitkältä työuralta on kerääntynyt monenlaista kokemusta. Merjan ylivoimaisesti pisin työuran pätkä sijoittuu Postipankilla (ja sen jälkeisissä organisaatioissa) tehtyyn 25 vuoden työuraan.

– Myynti ja markkinointi oli minulle ihan paras työ ja voi sanoa, että rakastin sitä työtä. Jopa siinä määrin, että unohtui perheen perustaminen ja kaikki, Merja hymyilee.

Yritysuusiut kuitenkin veivät organisaatioita ja töitä sellaiseen suuntaan, mikä ei tuntunut omalta.

– Työ ei enää tuntunut omien arvojen mukaiselta, Merja pohtii.

– Sanoin kylmän viileästi itseni sieltä irti kun ajattelin, että elämässä voisi muutakin olla. Täydellinen hyppy tuntemattomaan 50-vuotiaana, Merja hämmastelee rohkeuttaan nyt.

– Minulle on kuitenkin sitten aina käynyt hyvin. Olin miettinyt sosiaalialaa ja kun täällä oli mahdollisuus pyrkiä Etelä-Karjalan ammattikorkeakouluun sosionomiopintoihin, tartuin tilaisuuteen.

Tuloksena kaapissa on so-

sionomi-AMK tutkintotodistus ja yksi toteutunut haave.

Kotiseurakkaus on yksi Merjan arvoista.

– Olisin lukion jälkeen päässyt papereiden perusteella opiskelemaan kauppatieteitä Vaasan yliopistoon, mutta en minä sinne yksin viitsinyt mennä. Toiselle puolella Suomea, hän naurahtaa.

Suomenniemeltä kotoisin oleva Merja tunnustaa aina viihtyneensä Etelä-Karjalassa ja erityisesti suvussa kulkeneella kesäpaikalla Kuolimojärven rannalla on erityinen paikka sydämessä.

– Olin 17-vuotiaana rakentamassa sitä ja se on minulle maailman kaunein ja paras paikka!

”Parasta ovat olleet asiakaskontaktit.”

MERJA SAALASTI

Eläkkeellä olon yhdeksi parhaista puolista Merja mainitseekin mahdollisuuden olla entistä enemmän mökillä.

– Siellä sielu lepää ja kroppa rentoutuu.

Työnarkomaanista oloneuvokseksi?

Merja sanoo aina olleensa työorientoitunut ja työhön sitoutunut. Myyntityöstä Saimaan kriisikeskukseen ja seurakunnalle. Merja on myös ollut järjestämässä mielenterveys- ja ensiapukoulutuksia maakuntaan. Vaikka

Merja Saalasti aikoo panostaa nyt omaan hyvinvointiin ja terveyteen 47 vuoden työuran jälkeen.

työura seurakunnalla onkin koostunut lähinnä toimistotöistä, on hän päässyt myös seurakunnalla hyödyntämään sosionomikoulutustaan Sammonlahden seurakunnan sururyhmissä, joita hän veti yhdessä seurakunnan diakonissa **Jaana Svinhufvudin** kanssa.

Merja myöntää seurakuntaympäristön olevan erilainen liike-elämään verrattuna. Eniten hämmennystä aiheutti päätöksenteon hitaus verrattuna liike-elämään. Mutta itse työyhteisöstä ja yhteistyöstä Merja kertoo nauttineensa.

– Parasta ovat olleet kuitenkin ne asiakaskontaktit. Olen aina pitänyt kohtaamisista ja ihmisten kanssa työskentelystä, Merja toteaa hymyillen lämpimästi.

Työelämän suunnasta Merja on hieman yleisellä tasolla huoletunut.

– Vaatimukset ovat yleisesti ottaen kasvaneet, sellainen tuntuma on. Siinä on sellainen vaara,

että työnilo hiipuu. Se ei ole kenenkään etu pitkällä tähtäimellä.

Elämän tähtihetkiä kysyttäessä Merja mainitsee muutaman.

– Ensimmäinen oli, kun sain hymytyttöpatsaan koulussa. Toinen oli, kun minut valittiin Linnoituksen joulumuoriksi 2013. Ja tietysti silloin, kun Sammonlahden seurakunnan työntekijät kirjoittivat puolestani adressin seurakuntaneuvostolle, että minut valittaisiin seurakuntasihteerin virkaan. Se lämmitti erityisen paljon sydäntä.

Onko sitten eläkepäivät täynnä puuhaa vai malttaako työnarkomaani heittäytyä oloneuvokseksi?

– Mökkelämää odotan. En halua sinne työmaata, enkä usko, että ajatus muuttuu. Pitää olla ihmisen välillä olla joutenkin, Merja painottaa.

– Vaikka eihän sitä tiedä mitä tässä vielä keksii, Merja naurahtaa.

Merja pohtii myös vanhenemisen ja itsestä huolen pitämisen tärkeyttä.

– Itsestä huolehtiminen on vähän jäänyt retuperälle. Ohjelmaan siis lisätään liikuntaa ja omaa hyvinvointia saatetaan muutoinkin vähän paremmalle tolalle.

Kuten Merja toteaaakin ”että jaksaa olla itsensä ja muiden kanssa”.

– Minulla ei ole koskaan ollut vapaa-ajan ongelmia, enkä usko, että niitä on nytkään. Tai sitten pitäisi tapahtua jotain radikaalia, Merja nauraa.

Merja sanoo lopuksi lähtevänsä hyvillä mielin eläkkeelle.

– Meinaan aluksi vähän levätä ja hemmotella itseään ajan kanssa. Sitten kaikki on avoinna:

– Tyhjällä päällä on hyvä mennä tilanteisiin, summaa NLP-kouluttaja Merja Saalasti.

EIJA FABRITIUS

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 7. syyskuuta ES Keskiviikon välissä uusin, ajankohtaisin aihein.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaali ehdotuksia lukijanpalstalle 10.8. mennessä lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lapeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lapeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lapeenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

twitter.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat